

Den Europæiske Unions Tidende

C 209

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

23. juli 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2013/C 209/01

Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2014-2020 ⁽¹⁾ 1

DA

Pris:
3 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2014-2020

(EØS-relevant tekst)

(2013/C 209/01)

INDLEDNING

1. I henhold til artikel 107, stk. 3, litra a) og c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) kan Kommissionen anse statsstøtte til fremme af den økonomiske udvikling i visse særligt ugunstigt stillede områder i Den Europæiske Union for at være forenelig med det indre marked ⁽¹⁾. Denne form for statsstøtte betegnes som regionalstøtte.
2. I disse retningslinjer opstiller Kommissionen betingelserne for, hvornår regionalstøtte kan anses for at være forenelig med det indre marked, og kriterierne for identificering af de områder, som opfylder betingelserne i artikel 107, stk. 3, litra a) og c), i TEUF.
3. På regionalstøtteområdet er statsstøttekontrollens primære formål at åbne mulighed for støtte til regional udvikling og samtidig sikre ens spilleregler for medlemsstaterne, især ved at forhindre, at de kappes om at overgå hinanden med subsidier for at tiltrække eller fastholde virksomheder i ugunstigt stillede områder i EU, og at begrænse regionalstøttens virkning på samhandel og konkurrence til et minimum.
4. Det er regionalstøttens særlige mål i relation til geografisk udvikling, der adskiller den fra andre former for statsstøtte som f.eks. støtte til forskning, udvikling og innovation, beskæftigelsesstøtte, uddannelsesstøtte, støtte til energisektoren eller til miljøbeskyttelse, der tager sigte på andre mål af fælles interesse i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, i TEUF. Under visse omstændigheder kan der tillades højere støtteintensiteter, for så vidt angår disse andre støttetyper, når de ydes til virksomheder i ugunstigt stillede områder, i erkendelse af de særlige vanskeligheder, der gør sig gældende her ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Områder, der er regionalstøtteberettigede i henhold til artikel 107, stk. 3, litra a), i TEUF — såkaldte a)-områder — er normalt ugunstigere stillet inden for EU i relation til deres økonomiske udvikling. Områder, der er støtteberettigede efter artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF — såkaldte c)-områder — er normalt også ugunstigt stillede, dog i mindre grad.

⁽²⁾ Regionale tillæg i forbindelse med støtte til sådanne formål betragtes derfor ikke som regionalstøtte.

5. Regionalstøtte kan kun spille en effektiv rolle, hvis den ydes sparsomt og proportionalt og koncentrerer om de dårligst stillede regioner i EU ⁽³⁾. Især bør de tilladte støtteløfter afspejle den relative alvor af de problemer, der påvirker udviklingen af de berørte regioner. Desuden skal støttens positive virkninger i form af udvikling i en ugunstigt stillet region veje tungere end de konkurrencefordrejninger, som støtten kan forårsage ⁽⁴⁾. Den vægt, der tillægges støttens positive virkninger, vil sandsynligvis variere alt efter den anvendte undtagelsesbestemmelse til artikel 107, stk. 3, i TEUF, således at der kan accepteres større konkurrencefordrejninger ved støtte til de mest ugunstigt stillede regioner, der falder ind under artikel 107, stk. 3, litra a), end ved støtte til regioner, der falder ind under artikel 107, stk. 3, litra c) ⁽⁵⁾.
6. Regionalstøtte kan desuden kun effektivt fremme den økonomiske udvikling i ugunstigt stillede områder, hvis den ydes for at tilskynde til yderligere investeringer eller økonomisk aktivitet i disse områder. I et stærkt begrænset antal velafgrænsede tilfælde kan netop disse områder have så alvorlige eller permanente vanskeligheder ved at tiltrække eller fastholde økonomisk aktivitet, at det måske ikke er tilstrækkeligt at yde investeringsstøtte for at skabe udvikling i området. Alene i sådanne tilfælde vil regional investeringsstøtte kunne suppleres med regional driftsstøtte uden tilknytning til en investering.
7. Som anført i Kommissionens meddelelse om modernisering af statsstøttereglerne af 8. maj 2012 ⁽⁶⁾, skal moderniseringen af statsstøttekontrollen tjene tre formål:
 - a) at fremme bæredygtig, intelligent og inklusiv vækst i et konkurrencedygtigt indre marked
 - b) at koncentrere Kommissionens statsstøttekontrol om de sager, som har størst indvirkning på det indre marked, og samtidig styrke samarbejdet med medlemsstaterne om håndhævelsen af statsstøttereglerne
 - c) at sikre ensartede regler og hurtigere afgørelser.
8. I meddelelsen blev der især slået til lyd for, at man ved revisionen af de forskellige retningslinjer og rammebestemmelser følger en helhedstilgang, der skal tage sigte på at styrke det indre marked, øge effektiviteten i de offentlige udgifter ved at sikre, at den statsstøtte, der ydes, i højere grad bidrager til virkeliggørelse af mål af fælles interesse, at skærpe kontrollen med tilskyndelsesvirkningen og med støttens begrænsning til det nødvendige minimum samt at undgå dens potentielle negative virkninger for konkurrence og samhandel. De forenelighedsbetingelser, som er anført i disse retningslinjer, bygger på disse fælles vurderingsprincipper og gælder for anmeldte støtteordninger og individuel støtte.

⁽³⁾ Hver medlemsstat kan udpege disse områder på et regionalstøttekort på de betingelser, der opstilles i afsnit 5.

⁽⁴⁾ Se herom sag 730/79, Philip Morris, Sml. 1980, s. 2671, præmis 17, og sag C-169/95, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1997 I, s. 148, præmis 20.

⁽⁵⁾ Se i forbindelse hermed sag T-380/94, AIUFFASS og AKT mod Kommissionen, Sml. 1996 II, s. 2169, præmis 54.

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om modernisering af EU's statsstøttepolitik, COM(2012) 209 final.

1. **ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER**

1.1. **Anvendelsesområde**

9. Regionalstøtte til stålindustrien ⁽⁷⁾ og kunstfiberindustrien ⁽⁸⁾ anses ikke for at være forenelig med det indre marked.
10. Kommissionen vil anvende principperne i disse retningslinjer på regionalstøtte inden for alle erhvervssektorer ⁽⁹⁾, undtagen fiskeri- og akvakultursektoren ⁽¹⁰⁾, landbrugssektoren ⁽¹¹⁾ og transportsektoren ⁽¹²⁾, hvor der gælder særlige regler fastsat i særlige retsakter, der helt eller delvist kan afvige fra disse retningslinjer. Kommissionen vil anvende disse retningslinjer på forarbejdning af landbrugsprodukter til ikke-landbrugsmæssige produkter og afsætning heraf. Disse retningslinjer gælder støtteforanstaltninger, der understøtter aktiviteter, som ikke er omfattet af artikel 42 i TEUF, men som er omfattet af landdistriktsforordningen. Der er tale om støtteforanstaltninger, der enten samfinansieres med Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikter, eller som ydes i form af et ekstra nationalt tilskud i tillæg til sådanne samfinansierede foranstaltninger, medmindre andet er fastsat i sektorreglerne.
11. Disse retningslinjer gælder ikke statsstøtte, der ydes til lufthavne ⁽¹³⁾ eller i energisektoren ⁽¹⁴⁾.
12. Regional investeringsstøtte til bredbåndsnet kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis den ud over betingelserne i disse retningslinjer også opfylder følgende specifikke betingelser: i) der ydes kun støtte til områder, hvor der ikke i forvejen findes net af samme type (enten grundlæggende bredbånd eller næstgenerationsnetadgang), og hvor det er usandsynligt, at der i nær fremtid bliver udviklet en sådan infrastruktur; ii) den subsidierede netoperatør giver aktiv og passiv engrosbredbåndsadgang under fair og ikke-diskriminerende betingelser med mulighed for effektiv og fuldstændig ubundet netadgang; iii) støtten ydes med udgangspunkt i en konkurrencepræget udvælgelsesproces i overensstemmelse med punkt 78 c) og d) i bredbåndsuretningslinjerne ⁽¹⁵⁾.
13. Regional investeringsstøtte til forskningsinfrastrukturer ⁽¹⁶⁾ kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis den ud over at opfylde de almindelige betingelser i disse retningslinjer ydes på betingelse af, at der gives gennemslagskraft og ikke-diskriminerende adgang til disse infrastrukturer.

⁽⁷⁾ Som defineret i bilag IV.

⁽⁸⁾ Som defineret i bilag IV.

⁽⁹⁾ Efter udløbet den 31. december 2013 af rammebestemmelserne for statsstøtte til skibsbygning (EUT C 364 af 14.12.2011, s. 9) er regionalstøtte til skibsbygning også omfattet af disse retningslinjer.

⁽¹⁰⁾ Jf. Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22).

⁽¹¹⁾ Statsstøtte til primærproduktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som resulterer i landbrugsprodukter, der er anført i bilag I til TEUF, og til skovbrug er underlagt rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugs- og skovbrugssektoren.

⁽¹²⁾ Transport dækker transport af passagerer via luftfart, søtransport, vejtransport, jernbanetransport og ad indre vandveje samt erhvervsmæssige fragttjenester.

⁽¹³⁾ EF-retningslinjer for anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 og EØS-aftalens artikel 61 på statsstøtte til luftfartsektoren (EFT C 350 af 10.12.1994, s. 5) og EF-retningslinjer for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne (EUT C 312 af 9.12.2005, s. 1), med ændringer og tilføjelser.

⁽¹⁴⁾ Kommissionen vil vurdere foreneligheden af statsstøtte til energisektoren ud fra de kommende retningslinjer for støtte til energisektoren og miljøbeskyttelse, der ændrer de aktuelle retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse, idet der vil blive taget højde for de støtteberettigede områders specifikke vanskeligheder.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens meddelelse om EU-retningslinjer for statsstøttereglerne anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet (EUT C 25 af 26.1.2013, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 723/2009 af 25. juni 2009 om fællesskabsrammebestemmelser for et konsortium for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERIC) (EUT L 206, 8.8.2009, s. 1).

14. Når det drejer sig om at investere eller opretholde en økonomisk aktivitet i et mindre udviklet område, er store virksomheder normalt mindre påvirket af regionale handicap end små og mellemstore virksomheder (SMV). Store virksomheder kan for det første lettere rejse kapital og optage lån på de globale markeder og er mindre hæmmet af det mere begrænsede udbud af finansielle tjenesteydelser i en bestemt ugunstigt stillet region. For det andet kan store virksomheders investeringer give dem skalafordele, som reducerer de beliggenhedsspecifikke initialomkostninger, og deres investering er ofte ikke bundet til det område, hvor den foretages. For det tredje har store virksomheder, der investerer, normalt en ret stærk forhandlingsposition over for myndighederne, hvilket kan føre til, at de måske kan opnå statsstøtte uden at have behov for det eller være berettiget til det. Og endelig vil store virksomheder med større sandsynlighed være stærke aktører på deres marked, hvilket betyder, at hvis der ydes støtte til deres investeringer, vil det kunne fordreje konkurrencen og samhandelen på det indre marked.
15. Da det er usandsynligt, at regionalstøtte til store virksomheders investeringer har en tilskyndende virkning, kan en sådan regionalstøtte ikke betragtes som forenelig med det indre marked i henhold til 107, stk. 3, litra c), i TEUF, medmindre den ydes til initialinvesteringer, som medfører nye aktiviteter i disse områder ⁽¹⁷⁾, eller til diversificering af eksisterende virksomheder, så de begynder at fremstille nye produkter eller anvende nye processer.
16. Regionalstøtte til nedbringelse af en virksomheds løbende udgifter udgør driftsstøtte og vil ikke blive betragtet som forenelig med det indre marked, medmindre den ydes for at imødegå specifikke eller permanente handicap, som virksomheder i ugunstigt stillede regioner kæmper med. Driftsstøtte kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis den har til formål at mindske visse specifikke vanskeligheder for SMV i særligt ugunstigt stillede områder, der er omfattet af artikel 107, stk. 3, litra a), i TEUF, eller kompensere for meromkostninger ved en økonomisk aktivitet i regioner i den yderste periferi eller forhindre eller mindske affolkning i meget tyndt befolkede områder.
17. Driftsstøtte til virksomheder, hvis hovedvirksomhed falder ind under Hovedafdeling K, »Pengeinstitut- og finansvirksomhed, forsikring« i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 ⁽¹⁸⁾, eller til virksomheder, der udfører koncerninterne aktiviteter, og hvis hovedvirksomhed falder ind under gruppe 70.10, »Hovedsæders virksomhed« eller gruppe 70.22, »Virksomhedsrådgivning og anden rådgivning om driftsledelse« i NACE rev. 2, vil ikke blive betragtet som forenelig med det indre marked.
18. Der må ikke ydes regionalstøtte til kriseramte virksomheder, som ved anvendelsen af disse retningslinjer defineres i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽¹⁹⁾ med ændringer og tilføjelser.
19. Ved vurderingen af regionalstøtte til en virksomhed, der ikke har efterkommet et krav om tilbagebetaling af støtte, som Kommissionen ved en tidligere afgørelse har fundet ulovlig og uforenelig med det indre marked, vil Kommissionen tage hensyn til det støttebeløb, der endnu ikke er tilbagebetalt ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ Se punkt 20 i).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁹⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2, som forlænget i EUT C 156 af 9.7.2009, s. 3, og EUT C 296 af 2.10.2012, s. 3. Som anført i punkt 20 i disse rammebestemmelser gælder det, at da det er selve virksomhedens overlevelse, der er i fare, kan en kriseramt virksomhed ikke betragtes som et velegnet instrument til at fremme andre politiske mål, før der er skabt sikkerhed for dens levedygtighed.

⁽²⁰⁾ Se forenede sager T-244/93 og T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sml. 1995 II, s. 2265.

1.2. Definitioner

20. I disse retningslinjer gælder følgende definitioner:

a) »a)-områder« er de områder, der på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra a), i TEUF er opført på et regionalstøttekort; »c)-områder« er de områder, der på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF er opført på et regionalstøttekort

b) »ad hoc-støtte« er støtte, der ikke ydes inden for rammerne af en støtteordning

c) »justeret støttebeløb« er den tilladte maksimale støtte til et stort investeringsprojekt beregnet efter følgende formel:

$$\text{maksimalt støttebeløb} = R \times (50 + 0,50 \times B + 0,34 \times C)$$

hvor R er den maksimalt tilladte støtteintensitet i det pågældende område, uden den forhøjede støtteintensitet for SMV. B er de støtteberettigede omkostninger mellem 50 mio. og 100 mio. EUR. C er de støtteberettigede omkostninger over 100 mio. EUR

d) »støttetildelingsdato« er den dato, hvor medlemsstaten afgav et juridisk bindende støttetilsagn, som kan prøves ved en national domstol

e) »støtteberettigede omkostninger« er — hvor der er tale om investeringsstøtte — materielle og immaterielle aktiver i forbindelse med en initialinvestering eller lønomkostninger

f) »bruttosubventionsækvivalent« (BSÆ) er den tilbagediskonterede værdi af støtten udtrykt i procent af den tilbagediskonterede værdi af de støtteberettigede udgifter beregnet på støtte-tildelingstidspunktet på grundlag af den på denne dato gældende referencesats

g) »individuel støtte« er støtte, som ydes inden for rammerne af en støtteordning eller ad hoc

h) »initialinvestering« omfatter:

a) en investering i materielle og immaterielle aktiver i forbindelse med:

— etablering af en ny virksomhed

— udvidelse af kapaciteten i en eksisterende virksomhed

— diversificering af en virksomheds produktion, så virksomheden producerer produkter, som den ikke tidligere har fremstillet

— en grundlæggende ændring af en eksisterende virksomheds samlede produktionsproces

b) overtagelse af aktiver direkte knyttet til en virksomhed, som er nedlagt eller ville være blevet nedlagt uden overtagelsen, forudsat at aktiverne erhverves af en investor uden tilknytning til sælgeren. Køb af en virksomheds aktier betragtes ikke i sig selv som en initialinvestering

- i) »initialinvestering i nye økonomiske aktiviteter«:
- a) en investering i materielle og immaterielle aktiver i forbindelse med:
- etablering af en ny virksomhed, eller
 - diversificering af en virksomheds aktiviteter under forudsætning af, at den nye aktivitet ikke er den samme eller en lignende aktivitet som den, der tidligere er blevet udført i virksomheden, eller
- b) køb af aktiver tilhørende en virksomhed, som er nedlagt eller ville være blevet nedlagt uden overtagelsen, og som erhverves af en investor uden tilknytning til sælgeren, under forudsætning af, at den nye aktivitet, som skal udføres ved hjælp af de erhvervede aktiver, ikke er den samme eller en lignende aktivitet som den, der blev udført i virksomheden inden købet
- j) »immaterielle aktiver« er aktiver, der opstår ved teknologioverførsel gennem erhvervelse af patentrettigheder, licenser, knowhow eller upatenteret teknisk viden
- k) »jobskabelse« er en nettoforøgelse af antallet af ansatte i en virksomhed sammenlignet med gennemsnittet i de forudgående tolv måneder, idet antallet af nye arbejdspladser i den pågældende periode skal fratrækkes antallet af tabte arbejdspladser i samme periode
- l) »store investeringsprojekter« er en initialinvestering med støtteberettigede omkostninger på over 50 mio. EUR beregnet ud fra de priser og valutakurser, der var gældende på støttetildelings-tidspunktet
- m) »maksimale støtteintensiteter« er de støtteintensiteter i BSÆ for store virksomheder, der er fastsat i afsnit 5.4 i disse retningslinjer og angivet på det relevante regionalstøttekort
- n) »anmeldelsestærskel« er tærsklen for, hvornår støttebeløb bliver anmeldelsespligtige, dvs. når de overskrider tærskelværdierne i nedenstående tabel:

Støtteintensitet	Anmeldelsestærskel
10 %	7,5 mio. EUR
15 %	11,25 mio. EUR
25 %	18,75 mio. EUR
35 %	26,25 mio. EUR
50 %	37,5 mio. EUR

- o) »antal beskæftigede« er antallet af årsarbejdsenheder (ÅAE), dvs. antallet af fuldtidsbeskæftigede i løbet af et år, idet deltidsbeskæftigede og sæsonbeskæftigede beregnes som brøkdele af ÅAE

- p) »områder i den yderste periferi« er de regioner, der er omhandlet i artikel 349 i TEUF ⁽²¹⁾
- q) »driftsstøtte« er støtte, der ydes til nedbringelse af en virksomheds løbende udgifter uden tilknytning til en initialinvestering. De løbende udgifter omfatter udgifter til personale, materialer, udliciterede tjenester, kommunikation, energi, vedligeholdelse, husleje, administration osv., men ikke afskrivninger og finansieringsomkostninger, hvis de var medregnet i de støtteberettigede omkostninger ved tildelingen af regional investeringsstøtte
- r) »regionalstøttekort« er en liste over de områder, som er udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med betingelserne i disse retningslinjer og godkendt af Kommissionen
- s) »samme eller lignende aktivitet« er aktiviteter, der hører under den samme klassifikation (firecifret talkode) i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter, NACE rev. 2
- t) »enkelt investeringsprojekt« er enhver initialinvestering påbegyndt af samme støttemodtager (på koncernplan) inden for tre år efter påbegyndelsen af en anden støttet investering i samme NUTS 3-region
- u) »SMV« er små og mellemstore virksomheder, som opfylder kriterierne i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder ⁽²²⁾
- v) »projektets påbegyndelse« er enten påbegyndelsen af arbejdet på investeringsprojektet eller det første bindende tilsagn om køb af udstyr eller indgåelse af andre forpligtelser, som gør investeringen irreversibel, alt efter hvad der indtræffer først. Køb af grunde og forberedende arbejde såsom indhentning af tilladelser og indledende gennemførlighedsundersøgelser betragtes ikke som en påbegyndelse af investeringsprojektet. I forbindelse med virksomhedsovertagelser er »projektets påbegyndelse« tidspunktet for erhvervelsen af aktiver, der er direkte knyttet til den erhvervede virksomhed
- w) »tyndt befolkede områder« er de områder, der er udpeget af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med punkt 161 i disse retningslinjer
- x) »materielle aktiver« er aktiver som f.eks. jord, bygninger, anlæg, maskiner og udstyr
- y) »meget tyndt befolkede områder« er NUTS 2-regioner med under 8 indbyggere pr. km² (ifølge Eurostats data om befolkningstæthed for 2010) eller dele af sådanne NUTS 2-regioner udpeget af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med punkt 162 i disse retningslinjer

⁽²¹⁾ I øjeblikket: Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Réunion, Saint-Martin, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer. I overensstemmelse med Det Europæiske Råds afgørelse (2010/718/EU af 29. oktober 2010 om ændring af øen Saint-Barthélemy's status i forhold til Den Europæiske Union (EUT L 325 af 9.12.2010, s. 4), ophørte Saint-Barthélemy med virkning fra 1. januar 2012 med at være en region i den yderste periferi og blev til et oversøisk land eller territorium som omhandlet i fjerde del i TEUF. I overensstemmelse med Det Europæiske Råds afgørelse 2012/419/EU af 11. juli 2012 om ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131) ophører Mayotte fra 1. januar 2014 med at være et oversøisk land eller territorium og bliver en region i den yderste periferi.

⁽²²⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

- z) »lønomkostninger« er det samlede beløb, der faktisk udbetales af støttemodtageren i forbindelse med den pågældende arbejdskraft, herunder bruttoløn (før skat) og obligatoriske bidrag som f.eks. socialsikringsbidrag og børne- og forældrepassningsudgifter i et bestemt tidsrum.

2. ANMELDELSESPLOIGTIG REGIONALSTØTTE

21. Medlemsstaterne skal i princippet anmelde alle regionalstøtteforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3 ⁽²³⁾, i TEUF, medmindre de opfylder betingelserne i en gruppefritagelsesforordning vedtaget af Kommissionen i medfør af artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte (bemyndigelsesforordningen) ⁽²⁴⁾.
22. Kommissionen vil anvende disse retningslinjer på regionalstøtteordninger og individuel støtte.
23. Individuel støtte ydet inden for rammerne af en anmeldt ordning er anmeldelsespligtig i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF, hvis støtten fra alle kilder overstiger anmeldelsestærsklen ⁽²⁵⁾, eller hvis den ydes til en modtager, der har nedlagt den samme eller en tilsvarende aktivitet i EØS to år inden ansøgningstidspunktet, eller som på ansøgningstidspunktet har til hensigt at nedlægge en sådan aktivitet inden for en periode på to år, efter at den investering, der skal støttes, er gennemført.
24. Investeringsstøtte til diversificering af en stor virksomhed i et c)-område, så den begynder at fremstille nye produkter, er anmeldelsespligtig efter artikel 108, stk. 3, i TEUF.

3. FORENELIGHEDSVURDERING AF REGIONALSTØTTE

3.1. Fælles vurderingsprincipper

25. Ved vurderingen af, om en anmeldt støtteforanstaltning kan anses for at være forenelig med det indre marked, undersøger Kommissionen sædvanligvis, om den er udformet på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at støtteforanstaltningens positive virkninger med hensyn til realisering af et mål af fælles interesse opvejer dens potentielt negative virkninger for samhandel og konkurrence.
26. I meddelelsen om modernisering af statsstøttereglerne af 8. maj 2012 blev der slået til lyd for, at der skal identificeres og defineres nogle fælles principper for vurdering af foreneligheden af alle de støtteforanstaltninger, som Kommissionen skal tage stilling til. Kommissionen vil således kun betragte en støtteforanstaltning som forenelig med TEUF, hvis den opfylder følgende kriterier:
- a) Bidrag til et veldefineret mål af fælles interesse. En statslig støtteforanstaltning skal sigte mod opfyldelsen af et mål af fælles interesse i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, i TEUF (se afsnit 3.2).
- b) Behov for statslig indgriben. En statslig støtteforanstaltning skal målrettes de situationer, hvor støtten kan føre til en væsentlig forbedring, som markedsmekanismerne ikke i sig selv kan give. Der kan f.eks. være tale om afhjælpning af et markedssvigt eller et retfærdigheds- eller samhørighedsproblem (se afsnit 3.3).

⁽²³⁾ Kommissionen vil fritage ad hoc-støtte til infrastruktur fra anmeldelsespligt, hvis støtten opfylder forenelighedskriterierne i en generel gruppefritagelsesforordning, selv om den ikke ydes som en del af en støtteordning.

⁽²⁴⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁵⁾ Se punkt 20 n).

- c) Støtteforanstaltningens formålstjenlighed. Støtteforanstaltningen skal være et politisk virkemiddel, der egner sig til at opfylde målet af fælles interesse (se afsnit 3.4).
 - d) Tilskyndelsesvirkning. Støtten skal ændre den berørte virksomheds/de berørte virksomheders adfærd på en sådan måde, at den/de iværksætter yderligere aktiviteter, som den/de ikke ville have iværksat uden støtten eller ville have iværksat i mere begrænset omfang, på en anden måde eller et andet sted (se afsnit 3.5).
 - e) Støttens proportionalitet (begrænsning til et minimum). Støttebeløbet skal begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at fremkalde den ekstra investering eller aktivitet i det pågældende område (se afsnit 3.6).
 - f) Undgåelse af uforholdsmæssigt negative virkninger på konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne. En støtteforanstaltnings negative konsekvenser skal være tilstrækkeligt begrænsede, så støtteforanstaltningens samlede resultat er positivt (se afsnit 3.7).
 - g) Støttens gennemsigtighed. Medlemsstaterne, Kommissionen, de økonomiske aktører og offentligheden skal have nem adgang til alle relevante love og til relevante oplysninger om støtte, som gives i medfør af disse love (se afsnit 3.8).
27. Ved den samlede afregning kan der desuden for visse kategorier af ordninger stilles krav om efterfølgende evaluering som beskrevet i afsnit 4 i disse retningslinjer. I sådanne tilfælde kan Kommissionen begrænse varigheden af disse ordninger (sædvanligvis til fire år eller mindre) med mulighed for efterfølgende genanmeldelse af deres forlængelse.
28. Hvis en statsstøtteforanstaltning eller de vilkår, der er knyttet til den (herunder finansieringsmåden, hvis finansieringsmåden udgør en integreret del af statsstøtteforanstaltningen), uundgåeligt vil føre til en overtrædelse af EU-retten, kan støtten ikke erklæres forenelig med det indre marked ⁽²⁶⁾.
29. Ved vurderingen af enhver individuel støttes forenelighed med det indre marked vil Kommissionen desuden tage hensyn til enhver sag, der er rejst angående en overtrædelse af artikel 101 eller 102 i TEUF, og som måtte berøre støttemodtageren og være relevant for dens vurdering efter artikel 107, stk. 3 ⁽²⁷⁾, i TEUF.

3.2. Bidrag til et fælles mål

30. Det vigtigste formål med regionalstøtte er at udjævne udviklingsforskellene mellem regionerne i Den Europæiske Union. I kraft af, at den har til formål at fremme retfærdighed og sammenhængskraft, kan regionalstøtte bidrage til virkeliggørelse af Europa 2020-strategien, der tager sigte på en inklusiv og bæredygtig vækst.

3.2.1. Investeringsstøtteordninger

31. Regionalstøtteordninger bør indgå som en integrerende del af en regionaludviklingsstrategi med klart definerede mål, og den bør afspejle og bidrage til virkeliggørelsen af disse mål.
32. Det vil især være tilfældet med støtte, der ydes i overensstemmelse med regionaludviklingsstrategier fastlagt inden for rammerne af Den Europæiske Regionaludviklingsfond (ERUF), Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikter og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og dermed bidrager til målene i Europa 2020-strategien.

⁽²⁶⁾ Se f.eks. sag C-156/98, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 2000 I, s. 6857, præmis 78, og sag C-333/07, Régie Networks mod Rhone Alpes Bourgogne, Sml. 2008 I, s. 10807, præmis 94-116.

⁽²⁷⁾ Se sag C-225/91, Matra mod Kommissionen, Sml. 1993 I, s. 3203, præmis 42.

33. For støtteordninger, der ikke indgår i et operationelt program, som støttes med samhørigheds-politikmidler, skal medlemsstaterne godtgøre, at foranstaltningen stemmer overens med og bidrager til udviklingsstrategien for det pågældende område. I forbindelse hermed vil de kunne fremlægge evalueringer af tidligere statsstøtteordninger, konsekvensanalyser udarbejdet af de støttetildelende myndigheder eller ekspertudtalelser. For at sikre, at støtteordningen bidrager til denne udviklingsstrategi, må den indeholde et system, der sætter de støtteydende myndigheder i stand til at prioritere og udvælge investeringsprojekter på basis af støtteordningens mål (f.eks. med et karaktergivningssystem) ⁽²⁸⁾.
34. Der kan iværksættes regionale støtteordninger i a)-områder for at understøtte SMV's eller store virksomheders initialinvesteringer. I c)-områder kan der iværksættes ordninger til understøttelse af SMV's initialinvesteringer og store virksomheders initialinvestering i nye aktiviteter.
35. Hvor der er tale om støtte ydet til individuelle investeringsprojekter inden for rammerne af en støtteordning, skal den støtteydende myndighed bekræfte, at det udvalgte projekt vil bidrage til realisering af ordningens mål og dermed fremme udviklingsstrategien i det pågældende område. I den forbindelse kan medlemsstaterne henholde sig til de oplysninger, som støtteansøgeren har givet i ansøgningsformularen (vedlagt som bilag til disse retningslinjer), hvor investeringens positive indvirkning på det pågældende område skal være beskrevet ⁽²⁹⁾.
36. For at sikre, at investeringerne kommer til at yde et reelt og vedvarende bidrag til udviklingen i det pågældende område, skal investeringen opretholdes i området i mindst fem år, for SMV's vedkommende i mindst tre år, efter dens afslutning ⁽³⁰⁾.
37. Hvis støtten beregnes på basis af lønomkostninger, skal stillingerne desuden være besat senest tre år efter projektets afslutning. Alle de arbejdspladser, der oprettes i kraft af investeringen, skal bevares i den pågældende region i mindst fem år, efter at stillingerne først blev besat. For investeringer foretaget af små og mellemstore virksomheder kan medlemsstaterne bestemme, at investeringen eller arbejdspladserne blot behøver at forblive i regionen i mindst tre år.
38. For at sikre, at investeringen er bæredygtig, skal medlemsstaten sikre, at støttemodtageren yder et finansielt bidrag på mindst 25 % ⁽³¹⁾ af de støtteberettigede omkostninger med egne midler eller via fremmedfinansiering i en form, der ikke omfatter nogen offentlig støtte ⁽³²⁾.
39. For at forhindre, at statsstøtteforanstaltninger fører til miljøskader, skal medlemsstaterne desuden sikre, at EU's miljølovgivning overholdes, herunder især at der gennemføres en miljøkonsekvensundersøgelse, når dette kræves i lovgivningen. Medlemsstaterne skal også sikre, at alle relevante tilladelser er indhentet.

⁽²⁸⁾ Ved støtte til bredbåndsnetinfrastruktur skal støttemodtageren være udvalgt på grundlag af et konkurrencebetinget udbud i overensstemmelse med punkt 78 c) og d) i bredbåndsretningslinjerne, se fodnote 15.

⁽²⁹⁾ Se disse retningslinjers bilag V.

⁽³⁰⁾ Pligten til at opretholde investeringen i det pågældende område i mindst 5 år (3 år for SMV) bør ikke være til hinder for, at man udskifter anlæg eller udstyr, der i løbet af denne minimumsperiode forældes eller går i stykker, forudsat at den økonomiske aktivitet opretholdes i området i denne periode. Der kan dog ikke ydes regionalstøtte til en sådan udskiftning af anlæg eller udstyr.

⁽³¹⁾ Kravet om 25 % egenbidrag i punkt 38 gælder ikke investeringsstøtte, der ydes til investeringer i områder i den yderste periferi, hvor de maksimale støtteintensiteter kan overstige 75 % i BSÆ og nå helt op på 90 % for SMV i overensstemmelse med punkt 173 i disse retningslinjer.

⁽³²⁾ Dette er ikke tilfældet, hvor der er tale om f.eks. rentelette lån, offentlige egenkapitallån eller offentlige kapitalindskud, som ikke stemmer overens med det markedsøkonomiske investorprincip, statsgarantier med elementer af statsstøtte eller offentlig støtte ydet inden for rammerne af de minimis-reglen.

3.2.2. Anmeldelsespligtig individuel investeringsstøtte

40. Medlemsstaterne kan dokumentere, at en individuel investeringsstøtteforanstaltning, som er anmeldt til Kommissionen, bidrager til udviklingen i regionen, ved hjælp af en række indikatorer, jf. nedenfor, som kan være både direkte (f.eks. antal direkte skabte nye arbejdspladser) og indirekte (f.eks. lokal innovation):
- a) Antallet af arbejdspladser, der direkte skyldes investeringen, er en vigtig indikator for, hvor godt støtteforanstaltningen bidrager til regionens udvikling. Ved vurderingen tages der også hensyn til arbejdspladsernes kvalitet og kvalifikationsniveauet.
 - b) Der bliver måske skabt et endnu større antal arbejdspladser hos lokale (under)leverandører, hvilket kan bidrage til en bedre integrering af investeringen i regionen og skabe mere omfattende afsmitningsvirkninger. Ved vurderingen tages der derfor også hensyn til antallet af indirekte arbejdspladser, som skabes.
 - c) Et løfte fra støttemodtageren om at iværksætte et større antal uddannelseskurser til forbedring af arbejdsstyrkens (generelle og specifikke) kvalifikationer vil blive betragtet som en faktor, der bidrager til regionens udvikling. Der vil også blive lagt vægt på praktik- og lærepladser, især til unge, og uddannelse, der forbedrer arbejdsstyrkens kompetencer og beskæftigelsesmuligheder uden for virksomheden. Generel uddannelse eller specifik uddannelse, hvortil der ydes uddannelsesstøtte, medregnes ikke som en positiv virkning af regionalstøtten, da dette ville være at tælle virkningen dobbelt.
 - d) Der kan opstå eksterne skalavirkninger og andre virkninger, der er gavnlige set fra et regionaludviklingssynspunkt som følge af nærhedseffekten (klyngeeffekten). Klyngesamarbejde mellem virksomheder inden for samme branche vil sætte de individuelle fabrikker i stand til at nå op på en højere specialiseringsgrad og dermed større effektivitet. Betydningen af denne indikator i relation til støttens bidrag til regional udvikling afhænger imidlertid af, hvor udviklet denne virksomhedsklynge er.
 - e) Investering konkretiserer teknisk viden og kan være en kilde til overførsel af teknologisk ekspertise (videnafsmittning). Især investeringer i teknologiintensive brancher vil kunne resultere i overførsel af viden til modtagerregionen. I denne forbindelse tillægges videnformidlingens niveau og specificitet også stor betydning.
 - f) Hvor meget et projekt bidrager til regionens muligheder for at skabe ny teknologi gennem lokal innovation, indgår også i vurderingen. Hvor den nye produktionsanlæg indgår i et samarbejde med lokale højere uddannelsesinstitutioner, betragtes dette som et plus.
 - g) Investeringens varighed og en udsigt til fremtidige opfølgende investeringer afspejler, om virksomheden er varigt engageret i den pågældende region.
41. Medlemsstaterne kan også henvise til støttemodtagerens forretningsplan, der kan give oplysninger om, hvor mange arbejdspladser der vil blive skabt, hvor høje lønningerne bliver (afsmitningsvirkning i kraft af større indkomster i de enkelte husstande), hvor stort et salg de lokale producenter kan forvente, og hvor stor en omsætning investeringen vil generere til gavn for regionen, eventuelt i form af et højere skatteprovenu.
42. Ved ad hoc-støtte⁽³³⁾ skal medlemsstaten — ud over de krav, der er fastsat i punkt 35-39 — dokumentere, at projektet stemmer overens med og bidrager til udviklingsstrategien for det pågældende område.

⁽³³⁾ Ad hoc-støtte er underlagt de samme krav som individuel støtte ydet inden for rammerne af en støtteordning, medmindre andet er fastsat.

3.2.3. Driftsstøtteordninger

43. Driftsstøtteordninger vil kun kunne fremme udviklingen af ugunstigt stillede områder, hvis disse områders udfordringer er tydeligt defineret på forhånd. Vanskelighederne ved at tiltrække eller fastholde økonomisk aktivitet kan være så alvorlige eller permanente, at det ikke er tilstrækkeligt alene at yde investeringsstøtte for at skabe udvikling i området.
44. Hvad angår støtte til mindskelse af visse specifikke vanskeligheder for SMV i a)-områder, skal de pågældende medlemsstater dokumentere tilstedeværelsen og omfanget af sådanne vanskeligheder og godtgøre, at en driftsstøtteordning er nødvendig, fordi vanskelighederne ikke kan afhjælpes med investeringsstøtte.
45. Med hensyn til driftsstøtte, der skal kompensere for visse meromkostninger i områder i den yderste periferi, kan de permanente handicap, der jf. artikel 349 i TEUF udgør en alvorlig barriere for udviklingen af disse områder, f.eks. være fjern beliggenhed, status som øsamfund, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold eller økonomisk afhængighed af nogle få produkter. Den pågældende medlemsstat skal imidlertid identificere de specifikke meromkostninger, der er knyttet til disse permanente handicap, som driftsstøtteordningen skal kompensere for.
46. Hvad angår driftsstøtte, der skal forebygge eller mindske affolkningen i meget tyndt befolkede områder, skal den pågældende medlemsstat dokumentere, at det pågældende område risikerer at blive affolket, hvis der ikke ydes driftsstøtte.

3.3. Behov for statslig indgriben

47. For at kunne vurdere, om støtten er nødvendig for at kunne opfylde målet af fælles interesse, er det nødvendigt forinden at diagnosticere det problem, der søges løst. Statsstøtte bør kun ydes i de situationer, hvor støtten kan føre til en væsentlig forbedring, som markedet ikke i sig selv kan give. Det gælder ikke mindst i en kontekst, hvor der kun er begrænsede offentlige midler til rådighed.
48. Statsstøtteforanstaltninger kan under visse omstændigheder korrigere markedssvigt effektivt og bidrage til at gøre markederne mere velfungerende og fremme konkurrenceevnen. Hvis markedsresultaterne er effektive, men betragtes som utilfredsstillende ud fra et retfærdigheds- og samhørighedshensyn, kan statsstøtte desuden anvendes til at opnå et mere ønskværdigt og retfærdigt markedsresultat.
49. Hvad angår støtte til udvikling af områder, der er opført på regionalstøttekortet i henhold til reglerne i disse retningslinjers afsnit 5, finder Kommissionen, at de samhørighedsmål, der er fastsat i TEUF, ikke kan realiseres ved hjælp af markedsmekanismerne alene, men kræver statslig indgriben. Derfor bør støtte til disse områder betragtes som forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra a) og c), i TEUF.

3.4. Regionalstøttes formålstjenlighed

50. Den anmeldte støtteforanstaltning skal være et politikredskab, der egner sig til at opfylde det pågældende politiske mål. En støtteforanstaltning vil ikke blive anset for forenelig med det indre marked, hvis det samme positive bidrag til regional udvikling kan opnås med mindre fordrejende politiske virkemidler eller støtteforanstaltninger.

3.4.1. Formålstjenlighed i forhold til alternative politiske virkemidler

3.4.1.1. Investeringsstøtteordninger

51. Regional investeringsstøtte er ikke det eneste politikredskab, der står til rådighed for medlemsstaterne, når de ønsker at støtte investering og jobskabelse i ugunstigt stillede regioner. Medlemsstaterne kan også gøre brug af andre foranstaltninger, såsom infrastrukturudvikling, forbedring af den almene og den faglige uddannelse og forbedring af erhvervslivets rammevilkår.

52. Medlemsstaterne skal forklare, hvorfor regionalstøtte er et formålstjenligt middel til at realisere de fælles retfærdigheds- eller samhørighedsmål, når de indfører en ordning uden for rammerne af et operationelt program finansieret med midler fra samhørighedspolitikken.
53. Hvis en medlemsstat vil indføre en sektorstøtteordning uden for rammerne af et operationelt program finansieret med de EU-midler, der er omtalt i punkt 32 ovenfor, skal den dokumentere denne ordnings fordele i forhold til en tværgående ordning eller andre politikredskaber.
54. Kommissionen vil især lægge vægt på de konsekvensanalyser af den pågældende støtteordning, som medlemsstaten kan fremlægge. Derudover kan resultaterne af efterfølgende evalueringer som beskrevet i afsnit 4 indgå i vurderingen af den foreslåede ordnings formålstjenlighed.

3.4.1.2. Individuel investeringsstøtte

55. Hvor der er tale om ad hoc-støtte, skal medlemsstaten dokumentere, at netop denne type støtte vil yde et større bidrag til regionens udvikling end støtte ydet inden for rammerne af en støtteordning eller andre foranstaltninger.

3.4.1.3. Driftsstøtteordninger

56. Medlemsstaten skal dokumentere, at støtten er formålstjenlig til realisering af ordningens mål med hensyn til de problemer, den tager sigte på at afhjælpe. Med henblik på at dokumentere støttens formålstjenlighed kan medlemsstaten beregne støttebeløbet på forhånd som et fast beløb til dækning af meromkostningerne i en given periode, så virksomhederne tilskyndes til at holde omkostningerne nede og udvikle deres forretning på en mere effektiv måde ⁽³⁴⁾.

3.4.2. Formålstjenlighed i forhold til andre støtteinstrumenter

57. Regionalstøtte kan ydes i forskellige former. Men medlemsstaten skal sikre, at støtten ydes under den form, der må antages at skabe færrest samhandels- og konkurrencefordrejninger. I den forbindelse gælder, at hvis støtten ydes i en form, hvor der er tale om en direkte økonomisk fordel (f.eks. direkte tilskud, fritagelser for eller nedsættelser af afgifter eller socialsikrings- eller andre obligatoriske bidrag eller salg af fast ejendom, varer eller tjenester til favorable priser), skal medlemsstaten dokumentere, hvorfor andre, potentielt mindre fordrejende former for støtte, såsom tilbagebetalingspligtige tilskud eller støtteformer baseret på lån eller kapitalinstrumenter (f.eks. rentelette lån eller rentetilskud, statsgarantier, erhvervelse af kapitalinteresser eller alternative kapitalindsprøjtninger på favorable vilkår) ikke er formålstjenlige.
58. Ved støtteordninger, der tager sigte på realisering af mål og prioriteter i operationelle programmer, anses det finansieringsinstrument, der er valgt i det pågældende program, for at være et formålstjenligt instrument.
59. Resultaterne af efterfølgende evalueringer kan som beskrevet i afsnit 4 indgå i vurderingen af den foreslåede støtteordnings formålstjenlighed.

⁽³⁴⁾ Hvis der er stor usikkerhed om den fremtidige omkostnings- og indtægtsudvikling og en betydelig informationsasymmetri, vil den offentlige myndighed måske ønske at anvende kompensationsmodeller, der ikke fuldt ud er baseret på forhåndsberegninger, men derimod en blanding af forudgående og efterfølgende beregninger (f.eks. med tilbagebetalingsklausuler, der åbner mulighed for at få andel i uforudsete gevinster).

3.5. Tilskyndelsesvirkning

60. Regionalstøtte kan kun anses for at være forenelig med det indre marked, hvis den har en tilskyndelsesvirkning. Med tilskyndelsesvirkning menes, at støtten skal ændre virksomhedens adfærd på en sådan måde, at den iværksætter yderligere aktiviteter, der bidrager til udviklingen i et område, som den ikke ville have iværksat uden støtten, eller som den kun ville have iværksat i mere begrænset omfang eller et andet sted. Støtten må ikke gå til dækning af omkostningerne ved en aktivitet, som virksomheden under alle omstændigheder ville have iværksat, eller kompensere for den normale forretningsmæssige risiko ved en økonomisk aktivitet.
61. Der er to scenarier, hvor det er muligt at påvise en tilskyndelsesvirkning:
- a) Støtten tilskynder en virksomhed til at træffe en positiv investeringsbeslutning, fordi en investering, der ellers ikke ville være tilstrækkeligt rentabel for virksomheden, nu kan placeres i det pågældende område ⁽³⁵⁾ (*scenario 1*, investeringsbeslutning), eller
 - b) Støtten tilskynder til at placere en planlagt investering i den pågældende region frem for en anden, fordi den udligner de nettoulempen og de nettoomkostninger, der er forbundet med at placere investeringen i den pågældende region (*scenario 2*, placeringsbeslutning).
62. Hvis støtten ikke ændrer støttemodtagerens adfærd ved at tilskynde til (yderligere) investeringer i det pågældende område, må den samme investering antages at ville finde sted i området også uden støtten. En sådan støtte er ikke forbundet med nogen tilskyndelse til at realisere regionaludviklingsmålet og kan derfor ikke godkendes som værende forenelig med det indre marked.
63. Er der tale om regionalstøtte, som ydes med midler fra samhørighedspolitikken i a)-områder til investeringer, der er nødvendige for at opfylde normer og standarder fastsat i EU-lovgivningen, kan støtten dog anses for at have en tilskyndelsesvirkning, hvis det uden støtten ikke ville have været tilstrækkeligt rentabelt for støttemodtageren at foretage investeringen i det pågældende område, og hvis resultatet derfor havde været, at en eksisterende virksomhed i området var blevet nedlagt.
- 3.5.1. *Investeringsstøtteordninger*
64. Et individuelt investeringsprojekt må ikke påbegyndes, før ansøgningsformularen er indsendt.
65. Hvis projektet påbegyndes, før ansøgningsformularen er indsendt, vil enhver støtte ydet til det pågældende projekt ikke blive betragtet som forenelig med det indre marked.
66. Medlemsstaterne skal benytte den standardansøgningsformular, der findes i bilaget til disse retningslinjer ⁽³⁶⁾. På denne ansøgningsformular skal SMV og store virksomheder give en kontrafaktisk redegørelse for, hvad der vil ske, hvis støtten ikke bliver tildelt, og oplyse, hvilket af de i punkt 61 beskrevne scenarier der er tale om.
67. Desuden skal store virksomheder fremlægge dokumentation for den kontrafaktiske situation, der beskrives i ansøgningsformularen. SMV er ikke underlagt en sådan betingelse.

⁽³⁵⁾ Sådanne investeringer kan bane vejen for yderligere investeringer, der vil være rentable uden støtte.

⁽³⁶⁾ Se bilag V.

68. Troværdigheden af denne beskrivelse af den kontrafaktiske situation skal kontrolleres af den støttestøttende myndighed, som skal bekræfte, at regionalstøtten har den krævede tilskyndelsesvirkning i overensstemmelse med et af de scenarier, der er beskrevet i punkt 61. Beskrivelsen af den kontrafaktiske situation er troværdig, hvis den er realistisk og baseret på de beslutningsparametre, der var gældende på det tidspunkt, hvor støttemodtageren traf sin investeringsbeslutning.

3.5.2. *Anmeldelsespligtig individuel investeringsstøtte*

69. Ud over de krav, der stilles i punkt 64-67 angående anmeldt individuel støtte⁽³⁷⁾, skal medlemsstaten fremlægge klar dokumentation for, at støtten faktisk har indvirkning på valget af investering eller placering⁽³⁸⁾. Den skal tydeligt angive, hvilket af scenarierne i punkt 61 der er tale om. For at Kommissionen kan foretage en grundig vurdering, skal medlemsstaten ikke blot fremlægge oplysninger om det støttemodtagende projekt, men også give en udtømmende beskrivelse af det kontrafaktiske scenarie, dvs. den situation, hvor virksomheden ikke modtager støtte fra nogen offentlig myndighed i EØS.
70. I *scenarie 1* vil medlemsstaten kunne dokumentere tilskyndelsesvirkningen ved at fremlægge dokumentation fra virksomheden, der viser, at investeringen ikke ville være tilstrækkeligt rentabel uden støtten.
71. I *scenarie 2* vil medlemsstaten kunne dokumentere tilskyndelsesvirkningen ved at fremlægge dokumentation fra virksomheden, der viser, at den har sammenlignet omkostninger og fordele ved placering i den støttemodtagende region med omkostninger og fordele ved placering i de(t) alternative område(r). Kommissionen vil gennemgå disse sammenligninger for at sikre, at de er realistiske.
72. I den forbindelse opfordres medlemsstaterne til at fremlægge bl.a. officielle bestyrelsesdokumenter, risikoanalyser (herunder en vurdering af placeringsspecifikke risici), finansielle rapporter, interne forretningsplaner, ekspertudtalelser samt andre undersøgelser vedrørende det pågældende investeringsprojekt. Også efterspørgselsprognoser, omkostningsprognoser, finansielle prognoser, dokumenter, der forelægges et investeringsudvalg, og hvori der gøres rede for forskellige investeringsscenarier, samt dokumenter, der stilles til rådighed for de finansielle markeder, kan hjælpe medlemsstaterne med at dokumentere tilskyndelsesvirkningen.
73. I denne sammenhæng — og navnlig i relation til *scenarie 1* — vil rentabilitetsvurderingen kunne baseres på almindeligt anvendte metoder inden for den pågældende branche, bl.a. metoder til at evaluere projektets nettonutidsværdi (Net Present Value — NPV)⁽³⁹⁾, det interne afkast (internal rate of return — IRR)⁽⁴⁰⁾ og afkastet af den investerede kapital (return on capital employed — ROCE). Projektets rentabilitet skal sammenholdes med virksomhedens normale krav til afkast ved andre investeringsprojekter af samme type. Hvor et sådant benchmark ikke findes, skal projektets rentabilitet sammenholdes med virksomhedens samlede kapitalomkostninger eller det sædvanlige afkast i den pågældende branche.
74. Hvis støtten ikke får den støttemodtagende virksomhed til at ændre adfærd og stimulerer til (yderligere) investering i den støttemodtagende region, foreligger der ingen positiv effekt for regionen. Hvor det fremgår, at den samme investering ville være blevet gennemført i regionen, selv om støtten ikke var blevet tildelt, vil støtten derfor ikke blive betragtet som forenelig med det indre marked.

⁽³⁷⁾ Ved ad hoc-støtte skal kravene i punkt 64-67 i disse retningslinjer også opfyldes ud over kravene i afsnit 3.5.2.

⁽³⁸⁾ De kontrafaktiske scenarier er beskrevet i punkt 61.

⁽³⁹⁾ Projektets nettonutidsværdi er forskellen mellem de positive og negative pengestrømme i investeringens levetid, tilbagediskonteret til deres aktuelle værdi (typisk ved brug af kapitalomkostningerne).

⁽⁴⁰⁾ Det interne afkast baseres ikke på den bogførte indtjening i et bestemt år, idet der hér tages højde for de fremtidige pengestrømme, som investoren forventer at opnå i hele investeringens levetid. Det defineres som den diskonterings-sats, for hvilken nettonutidsværdien af en pengestrøm er lig med nul.

3.5.3. Driftsstøtteordninger

75. Ved driftsstøtteordninger anses støtten for at have en tilskyndelsesvirkning, hvis den økonomiske aktivitet i den pågældende region eller det pågældende område uden støtten må antages at ville blive betydeligt reduceret på grund af de problemer, støtten har til formål at afhjælpe.
76. Kommissionen vil derfor anse støtten for at tilskynde til yderligere økonomisk aktivitet i de pågældende områder eller regioner, hvis medlemsstaten har dokumenteret eksistensen og det betydelige omfang af de pågældende problemer i området (se punkt 44-46).

3.6. Støttens proportionalitet (begrænsning til et minimum)

77. I princippet skal regionalstøtten være begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at afføde yderligere investeringer eller aktiviteter i det pågældende område.
78. Som hovedregel vil anmeldelsespligtig individuel støtte blive anset for at være begrænset til det nødvendige minimum, hvis støttebeløbet svarer til de nettomeromkostninger, der er forbundet med at gennemføre investeringen i det pågældende område, i forhold til den kontrafaktiske situation uden støtten. Ved investeringsstøtte, der ydes til store virksomheder inden for rammerne af en anmeldt støtteordning, skal medlemsstaterne ligeledes sikre sig, at støtten begrænses til et minimum ud fra en »nettomeromkostningsbetragtning«.
79. I *scenario 1*-situationer (investeringsbeslutninger) må støttebeløbet derfor ikke overstige det minimum, der er nødvendigt for at gøre projektet tilstrækkeligt rentabelt, dvs. at støttebeløbet ikke må generere et større internt afkast, end virksomheden normalt opnår ved andre investeringsprojekter af samme type. Hvis et sådant benchmark til vurdering af det interne afkast ikke findes, kan virksomhedens samlede kapitalomkostninger eller det sædvanlige afkast i den pågældende branche også bruges som benchmark.
80. I *scenario 2*-situationer (placeringsbeslutninger) må støttebeløbet ikke overstige differencen mellem investeringens nettonutidsværdi i det pågældende område og nettonutidsværdien i det alternative område. Alle relevante omkostninger og fordele skal medtages i beregningerne, herunder for eksempel administrationsomkostninger, transportomkostninger, uddannelsesomkostninger, der ikke dækkes af uddannelsesstøtte, samt lønforskelle. Ligger det alternative område inden for EØS, må der imidlertid ikke tages hensyn til støtte ydet i det pågældende alternative område.
81. For at skabe forudsigelighed og lige vilkår har Kommissionen desuden fastsat maksimale støtteintensiteter ⁽⁴¹⁾ for investeringsstøtte. Disse maksimale støtteintensiteter tjener to formål.
82. For anmeldte ordninger fungerer disse maksimale støtteintensiteter for det første som »safe harbours« for SMV — hvilket vil sige, at så længe støtteintensiteten holdes under den tilladte maksimale intensitet, anses kriteriet angående støttens begrænsning til et minimum for at være opfyldt.
83. For det andet bruges de maksimale støtteintensiteter i alle andre tilfælde som loft i den nettomeromkostningstilgang, der er beskrevet i punkt 79 og 80.
84. De maksimale støtteintensiteter er fastsat på basis af tre kriterier:
- a) den socioøkonomiske situation i det pågældende område som en målestok for udviklingsbehovene i området og de eventuelle handicap, det har med hensyn til at tiltrække og fastholde økonomisk aktivitet

⁽⁴¹⁾ Se afsnit 5.4 om regionalstøttekort.

- b) støttemodtagerens størrelse som udtryk for de særlige vanskeligheder ved at finansiere eller gennemføre et projekt i området
- c) investeringsprojektets størrelse som indikator for de konkurrence- og samhandelsfordrejninger, der kan ventes.
85. I overensstemmelse hermed tillades der højere støtteintensiteter (og eventuelt deraf følgende større konkurrence- og samhandelsfordrejninger), jo mindre udviklet den pågældende region er, og hvis støttemodtageren er en SMV.
86. På grund af de forventede større konkurrence- og samhandelsfordrejninger skal den maksimale støtteintensitet for større investeringsprojekter nedjusteres gradvist efter mekanismen i punkt 20 c).
- 3.6.1. *Investeringsstøtteordninger*
87. For støtte til SMV kan de øgede maksimale støtteintensiteter beskrevet i afsnit 5.4 anvendes. SMV kan dog ikke drage fordel af disse øgede intensiteter, hvis investeringerne vedrører store investeringsprojekter.
88. Medlemsstaten skal ved investeringsstøtte til store virksomheder sikre, at støttebeløbet svarer til de nettomeromkostninger, der er forbundet med at gennemføre investeringen i det pågældende område, i forhold til den kontrafaktiske situation uden støtten. Den metode, der er beskrevet i punkt 79 og 80, skal bruges med de maksimale støtteintensiteter som loft.
89. For store investeringsprojekter skal det sikres, at støtten ikke overstiger den nedjusterede støtteintensitet. Når en støttemodtager får støtte til en investering, der betragtes som en del af et enkelt investeringsprojekt, skal støtten nedjusteres, for så vidt angår de støtteberettigede omkostninger, der overstiger 50 mio. EUR ⁽⁴²⁾.
90. Den støtteydende myndighed skal ved støttens tildeling beregne den maksimale støtteintensitet og støttebeløbet for hvert projekt. Støtteintensiteten skal beregnes på basis af bruttosubventionsækvivalenter enten i forhold til de samlede støtteberettigede investeringsomkostninger eller de samlede støtteberettigede lønomkostninger, som støttemodtageren angav ved sin ansøgning om støtten.
91. Hvis investeringsstøtte beregnet på basis af investeringsomkostningerne kombineres med regional investeringsstøtte beregnet på basis af lønomkostningerne, må den samlede støtte ikke overstige det højeste af de beløb, der fremkommer ved hver af disse to beregninger, ligesom den heller ikke må overstige den maksimalt tilladte støtteintensitet for det pågældende område.
92. Der er mulighed for at yde investeringsstøtte samtidigt under flere regionalstøtteordninger eller i kumulation med ad hoc-støtte, men den samlede støtte fra alle kilder må ikke overstige den maksimalt tilladte støtteintensitet pr. projekt og skal beregnes på forhånd af den første støtteydende myndighed.

⁽⁴²⁾ Støtteintensiteterne nedjusteres efter mekanismen i punkt 20 c).

93. Hvad angår initialinvesteringer, som er knyttet til det europæiske territoriale samarbejde (ETS-projekter), og som opfylder kriterierne i forordningen om de særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde ⁽⁴³⁾, vil den støtteintensitet, der gælder for det område, hvor initialinvesteringen er placeret, gælde for alle støttemodtagere, der deltager i projektet. Hvis initialinvesteringen er placeret i to eller flere støttede områder, er den maksimale støtteintensitet for initialinvesteringen den, der gælder i det støttede område, hvor størstedelen af de støtteberettigede omkostninger opstår. Initialinvesteringer, der foretages af store virksomheder i c)-områder, kan kun få regionalstøtte inden for rammerne af det europæiske territoriale samarbejde, hvis der er tale om initialinvesteringer i nye aktiviteter eller nye produkter.
- 3.6.1.1. Støtteberettigede omkostninger beregnet på basis af investeringsomkostninger
94. De erhvervede aktiver skal være nye aktiver, undtagen for små og mellemstore virksomheders vedkommende og ved overtagelser af en virksomhed ⁽⁴⁴⁾.
95. For små og mellemstore virksomheders vedkommende kan op til 50 % af udgifterne til forundersøgelser eller konsulentbistand i tilknytning til investeringen også anses for at være støtteberettigede omkostninger.
96. For støtte ydet til en gennemgribende ændring i produktionsprocessen gælder, at de støtteberettigede omkostninger skal overstige afskrivningen på de aktiver, som er knyttet til den aktivitet, der skal moderniseres, i de tre forudgående regnskabsår.
97. For støtte ydet til diversificering af en eksisterende virksomhed gælder, at de støtteberettigede omkostninger skal overstige den bogførte værdi af de aktiver, der genbruges, med mindst 200 % i det regnskabsår, der gik forud for projektets påbegyndelse.
98. Udgifter til leje af materielle aktiver må medregnes, når følgende betingelser er opfyldt:
- a) Ved leje af jord og bygninger skal lejeaftalen have en løbetid på mindst fem år efter det tidspunkt, hvor investeringsprojektet forventes afsluttet, når det gælder store virksomheder, og tre år for SMV.
- b) Hvad angår udstyr eller maskiner, skal der være tale om finansiel leasing, hvor støttemodtageren er forpligtet til at købe det pågældende aktiv efter leasingperiodens udløb.
99. Ved overtagelser af en virksomhed må kun udgifterne til køb af aktiverne fra en tredjepart uden tilknytning til køberen medregnes. Transaktionen skal gennemføres på markedsvilkår. Hvis der allerede er ydet støtte til erhvervelse af aktiver forud for erhvervelsen heraf, skal omkostningerne til disse aktiver fratrækkes de støtteberettigede omkostninger, der er knyttet til købet af en virksomhed. Hvis overtagelsen af en virksomhed ledsages af en supplerende investering, der er støtteberettiget, skal de støtteberettigede omkostninger, der er knyttet til en sådan supplerende investering, lægges til omkostningerne ved erhvervelse af virksomhedens aktiver.
100. For store virksomheders vedkommende er omkostninger til immaterielle aktiver kun støtteberettigede for op til 50 % af projektets samlede støtteberettigede investeringsomkostninger. For SMV kan de fulde omkostninger ved immaterielle aktiver medregnes.

⁽⁴³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde. Kommissionens forslag KOM(2011) 611 vedrørende EFRU/ETS-forordningen.

⁽⁴⁴⁾ Defineret i punkt 20 h) og i).

101. De støtteberettigede immaterielle aktiver, der indgår i beregningen af investeringsomkostningerne, skal forblive i det pågældende støtteberettigede område og må ikke flyttes til andre områder. I den forbindelse skal de immaterielle aktiver opfylde følgende betingelser:
- a) De skal udelukkende anvendes i den virksomhed, der modtager støtten.
 - b) De skal kunne afskrives.
 - c) De skal erhverves fra tredjeparter uden tilknytning til køberen og på markedsvilkår.
102. De immaterielle aktiver skal indgå i den støttemodtagende virksomheds aktiver og forblive i det projekt, hvortil støtten ydes, i mindst fem år (tre år for SMV).
- 3.6.1.2. Støtteberettigede omkostninger beregnet på basis af lønomkostninger
103. Regionalstøtte kan også beregnes på basis af de forventede lønomkostninger, der er forbundet med den jobskabelse, som et initialinvesteringsprojekt vil resultere i. Der kan kun ydes støtte til kompensation for lønudgiften til nyansatte beregnet over en toårig periode, og den deraf følgende støtteintensitet må ikke overstige den gældende støtteintensitet i det pågældende område.
- 3.6.2. Anmeldelsespligtig individuel investeringsstøtte
104. I *scenario 1*-situationer (investeringsbeslutning) vil Kommissionen kontrollere, at støttebeløbet ikke overstiger det minimum, der er nødvendigt for at gøre projektet tilstrækkeligt rentabelt, jf. den metode, der er beskrevet i punkt 79.
105. I *scenario 2*-situationer (placeringsbeslutning) vil Kommissionen sammenholde investeringens nettonutidsværdi i det pågældende område med investeringens nettonutidsværdi i det alternative område, jf. den metode, der er beskrevet i punkt 80.
106. Vurderingen af, om støtten står i et rimeligt forhold til formålet, kan også baseres på beregninger til vurdering af støttens tilskyndelsesvirkning. Medlemsstaten skal godtgøre, at støtten står i et rimeligt forhold til formålet, ved at fremlægge dokumentation herfor, f.eks. af den i punkt 72 omhandlede art.
107. Støtteintensiteten må ikke overstige den tilladte justerede støtteintensitet.
- 3.6.3. Driftsstøtteordninger
108. Medlemsstaten skal godtgøre, at støtteniveauet står i et rimeligt forhold til de problemer, der søges afhjulpnet med støtten.
109. Især skal følgende betingelser være opfyldt:
- a) Støtten skal ydes til dækning af et sæt på forhånd fastlagte støtteberettigede omkostninger, som i fuldt omfang kan tilskrives de problemer, der søges afhjulpnet med støtten, hvilket skal godtgøres af medlemsstaten.
 - b) Støtten skal være begrænset til en bestemt andel af disse på forhånd fastlagte støtteberettigede omkostninger og må ikke overstige dem.

- c) Det støttebeløb, der ydes til hver modtager, skal være proportionalt med størrelsen af de problemer, der reelt gør sig gældende for denne støttemodtager.

110. Ved støtte, der ydes for at kompensere for visse meromkostninger, som opstår i områder i den yderste periferi, skal de støtteberettigede omkostninger i fuldt omfang være en direkte følge af et eller flere af de permanente handicap, der er omhandlet i artikel 349 i TEUF. Disse meromkostninger må ikke omfatte transportomkostninger og eventuelle andre meromkostninger, der er en følge af andre faktorer, og de skal kvantificeres i forhold til de omkostninger, tilsvarende virksomheder beliggende i andre områder i den pågældende medlemsstat har.
111. Støtte, der ydes til mindskelse af visse specifikke problemer for SMV i a)-områder, skal nedtrappes i løbet af ordningens varighed ⁽⁴⁵⁾.

3.7. Undgåelse af urimelige negative virkninger for konkurrencen og samhandelen

112. Hvis støtten skal kunne anses for at være forenelig med det indre marked, skal de negative konsekvenser i form af fordrejning af konkurrencen og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne opvejes af støttens positive virkning i kraft af bidraget til målet af fælles interesse. I visse situationer vil de negative konsekvenser overstige de positive virkninger, hvilket betyder, at støtten ikke kan anses for at være forenelig med det indre marked.

3.7.1. Generelle betragtninger

113. Der er især to måder, hvorpå regionalstøtte kan fordreje konkurrencen og samhandelen. Der kan være tale om fordrejninger på produktmarkeder og om lokaliseringseffekter. Begge former for fordrejning kan føre til ineffektiv allokering (underminering af det indre markeds økonomiske ydeevne) og fordelingsproblemer (fordeling af de økonomiske aktiviteter på tværs af regionerne).
114. En af de skadelige virkninger, statsstøtte kan have, er, at den kan forhindre markedsmekanismerne i at virke effektivt med hensyn til at belønne de mest effektive producenter og presse de mindst effektive til at blive mere effektive, reorganisere sig eller forlade markedet. Hvis der som følge af statsstøtte opstår en kraftig kapacitetsforøgelse på et underpræsterende marked, kan det fordreje konkurrencen uforholdsmæssigt meget, da skabelse eller fastholdelse af en overkapacitet kan reducere avancen, få konkurrenterne til at investere mindre og eventuelt tvinge dem ud af markedet. Der kan således opstå en situation, hvor konkurrenter, der under andre omstændigheder ville have kunnet klare sig, fortrænges fra markedet. Det kan også afholde andre virksomheder fra at gå ind på eller ekspandere på markedet og mindske konkurrenternes incitament til at innovere. Resultatet heraf er ineffektive markedsstrukturer, hvilket på længere sigt også er til skade for forbrugerne. Desuden kan støtte få potentielle støttemodtagere til at læne sig tilbage eller måske påtage sig for store risici. De langsigtede virkninger for sektorens præstationer som helhed vil sandsynligvis være negative.
115. Støtten kan desuden have en fordrejende virkning ved at øge eller fastholde støttemodtagerens stærke markedsposition. Selv i de tilfælde, hvor støtten ikke direkte styrker en betydelig markedsposition, kan den alligevel gøre det indirekte, fordi den afholder eksisterende konkurrenter fra at ekspandere, fremprovokerer deres udtræden af markedet eller afholder nye konkurrenter fra at komme ind på markedet.

⁽⁴⁵⁾ Det gælder også ved anmeldelse af driftsstøtteordninger med henblik på forlængelse af eksisterende støtteforanstaltninger.

116. Bortset fra fordrejninger på produktmarkederne påvirker regionalstøtte også ifølge selve sin natur lokaliseringen af økonomisk aktivitet. Når et område som følge af statsstøtte tiltrækker investeringer, er der et andet område, som går glip af disse investeringer. De negative virkninger i de områder, som støtten influerer på, kan tage form af nedsat økonomisk aktivitet og tab af arbejdspladser, bl.a. på underleverandørniveau. Der kan også være tale om tab af positive eksternaliteter (f.eks. klyngeeffekt, videnafsmittning, uddannelse osv.).
117. Regionalstøttens geografiske specificitet gør, at den adskiller sig fra andre former for horisontal støtte. Det er et særkende ved regionalstøtte, at formålet er at påvirke investorernes beslutning om, hvor et investeringsprojekt skal placeres. Regionalstøtte, der opvejer de meromkostninger, som en regions handicap afføder, og bidrager til øgede investeringer i støttemodtagende områder uden at trække dem væk fra andre støtteberettigede områder, bidrager dermed ikke blot til regionens udvikling, men også til samhørigheden, og er dermed i sidste ende til gavn for hele EU. De negative lokaliseringsevirkninger, som regionalstøtte kan have, begrænses allerede i et vist omfang af regionalstøttekortene, som under iagttagelse af retfærdighedshensyn og målsætningerne for samhørighedspolitikken opstiller en udtømmende oversigt over områder, der er regionalstøtteberettigede og de tilladte maksimale støtteintensiteter. Ved vurderingen af støttens reelle virkninger for samhørighedsmålene er det imidlertid vigtigt at have et overblik over, hvad der ville være sket uden støtten.
- 3.7.2. *Åbenlyst negative konsekvenser*
118. Kommissionen har identificeret visse situationer, hvor de negative konsekvenser overstiger de positive virkninger, så støtten ikke kan anses for at være forenelig med det indre marked.
119. Kommissionen har fastsat maksimale støtteintensiteter. Disse maksimale støtteintensiteter afspejler et grundlæggende krav om forenelighed med det indre marked, idet formålet hermed er at forhindre brug af statsstøtte til projekter, hvor det skønnes, at der er et meget skævt forhold mellem støttebeløbet og de støtteberettigede omkostninger og dermed særligt stor risiko for fordrejende effekt. Generelt forholder det sig sådan, at jo større positive virkninger det støttede projekt kan give, og jo større støttebehovet er, desto højere er loftet over støtteintensiteten.
120. I scenarie 1-tilfælde (investeringsbeslutninger), hvor der i kraft af projektet skabes kapacitet på et marked, som strukturelt er i absolut tilbagegang, betragter Kommissionen dette som en negativ effekt, der næppe vil kunne opvejes af nogen positiv effekt.
121. I scenarie 2-tilfælde (placeringsbeslutninger), hvor investeringen uden støtten ville være blevet foretaget i et område med højere eller samme regionalstøtteintensitet som i det pågældende område, er der tale om en negativ effekt, som normalt ikke vil kunne opvejes af nogen positiv effekt, fordi det strider mod selve formålet med regionalstøtte ⁽⁴⁶⁾.
122. Hvis støttemodtageren nedlægger samme eller en tilsvarende aktivitet i et andet område inden for EØS og flytter denne aktivitet til det valgte område, og hvis der er en årsagssammenhæng mellem støtten og relokaliseringen af aktiviteten, vil det blive betragtet som en negativ konsekvens, der normalt ikke vil kunne opvejes af noget positivt element.

⁽⁴⁶⁾ I denne bestemmelse vil Kommissionen anvende standardloftet for støtte i c)-områder, der grænser op til a)-områder, uanset de øgede støtteintensiteter, jf. punkt 176.

123. Ved vurderingen af støtteanmeldelser skal Kommissionen have alle de oplysninger stillet til rådighed, der er nødvendige for at kunne vurdere, om den pågældende statsstøtte vil resultere i et væsentligt tab af arbejdspladser i forbindelse med eksisterende aktiviteter andre steder inden for EØS.

3.7.3. Investeringsstøtteordninger

124. Investeringsstøtteordninger må ikke føre til betydelige konkurrence- og samhandelsfordrejninger. Selv hvor sådanne fordrejninger (når alle betingelser for investeringsstøtte er opfyldt) kan anses for at være begrænsede på et individuelt plan, kan der på det kumulative plan være tale om betydelige fordrejninger. Det kan dreje sig om fordrejninger på afsætningsmarkeder i form af skabelse eller forværring af en overkapacitet eller skabelse, styrkelse eller opretholdelse af en betydelig markedsstyrke, som vil hæmme de dynamiske incitamenter. Støtte ydet inden for rammerne af støtteordninger kan generelt også føre til et betydeligt tab af økonomisk aktivitet i andre dele af EØS. For ordninger, der er målrettet efter bestemte sektorer, kan risikoen for sådanne fordrejninger være endnu mere udtalt.

125. Medlemsstaten skal derfor dokumentere, at disse negative virkninger vil blive begrænset mest muligt, bl.a. i relation til de enkelte projekters størrelse, det individuelle og de kumulative støttebeløb, de forventede støttemodtagere samt de støttemodtagende sektorer. Den kan indsende eventuelle konsekvensanalyser og efterfølgende evalueringer af tilsvarende tidligere ordninger for at sætte Kommissionen i stand til at vurdere de sandsynlige negative virkninger.

126. Hvor der er tale om støtte ydet til individuelle investeringsprojekter inden for rammerne af en støtteordning, skal den støtteydende myndighed påse og bekræfte, at støtten ikke får de åbenlyst negative konsekvenser, der er beskrevet i punkt 121. Dette kan ske på basis af de oplysninger, som støttemodtageren angiver i sin støtteansøgning og i sin erklæring i standardansøgningsformularen, hvor den alternative placering af investeringen, såfremt der ikke ydes støtte, også skal angives.

3.7.4. Anmeldelsespligtig individuel investeringsstøtte

127. Ved vurdering af de negative virkninger af anmeldt støtte sonderer Kommissionen mellem de to kontrafaktiske scenarier, der er beskrevet i punkt 104 og 105 ovenfor.

3.7.4.1. Scenarie 1-situationer (investeringsbeslutninger)

128. I scenarie 1-situationer lægger Kommissionen særlig vægt på de negative virkninger i forbindelse med opbygning af overkapacitet i industrier i tilbagegang, exitrisikoen og begrebet betydelig markedsstyrke. Disse negative konsekvenser er beskrevet nedenfor i punkt 129 til 138 og skal vejes op imod støttens positive virkninger. Hvis det imidlertid fastslås, at støtten vil få de åbenlyst negative konsekvenser, som er beskrevet i punkt 120, kan den ikke betragtes som forenelig med det indre marked, fordi det er usandsynligt, at de kan opvejes af nogen positive faktorer.

129. Med henblik på identificering og vurdering af de potentielle konkurrence- og handelsfordrejninger skal medlemsstaterne indsende dokumentation, som sætter Kommissionen i stand til at identificere det pågældende produktmarked (dvs. de produkter, der påvirkes af en adfærdssændring hos støttemodtageren) og identificere de berørte konkurrenter og kunder/forbrugere.

130. Kommissionen vil vurdere de potentielle fordrejninger ud fra forskellige kriterier, bl.a. markedsforholdene for det pågældende produkt, situationen på markedet (vækstmarked eller marked i tilbagegang), processen for udvælgelsen af støttemodtageren, barrierer for adgang til og udtræden fra markedet og produktdifferentiering.
131. Hvis en virksomhed systematisk har haft behov for statsstøtte, kan det være et tegn på, at den ikke er i stand til at klare sig i konkurrencen på egen hånd, eller at den begunstiges urimeligt i forhold til sine konkurrenter.
132. Kommissionen sonderer mellem to hovedkategorier af potentielle negative virkninger på produkt-markeder:
- a) De tilfælde, hvor der sker en betydelig kapacitetsudvidelse, som fører til overkapacitet eller øger en eksisterende overkapacitet, især på markeder i tilbagegang.
 - b) De tilfælde, hvor støttemodtageren har betydelig markedsstyrke.
133. Ved vurderingen af, om støtten kan medvirke til at skabe eller opretholde ineffektive markedsstrukturer, vil Kommissionen se på, hvor stor en forøgelse af produktionskapaciteten projektet er med til at skabe, og om markedet er underpræsterende.
134. Er der tale om et marked i vækst, er der normalt mindre grund til bekymring for, at støtten vil hæmme de dynamiske incitamenter eller lægge hindringer i vejen for at komme ind på eller træde ud af markedet.
135. Der er større grund til bekymring, hvor der er tale om markeder i tilbagegang. I den forbindelse sonderer Kommissionen mellem de tilfælde, hvor det relevante marked i et langsigtet perspektiv er præget af strukturel tilbagegang (dvs. har en negativ vækstrate), og de tilfælde, hvor det relevante marked er i relativ tilbagegang (dvs. har en positiv vækstrate, men ikke kommer op over en benchmarkvækst).
136. Utilstrækkelig markedspræstation bliver normalt målt i forhold til EØS' BNP for de tre seneste år inden projektets start (benchmark-vækstraten), men den kan også måles på grundlag af den forventede vækstrate for de kommende tre til fem år. Som indikatorer kan f.eks. følgende komme i betragtning: den forventede fremtidige vækst på det pågældende marked og den hermed forbundne udnyttelse af kapaciteten, samt den virkning, kapacitetsforøgelsen kan forventes af få på konkurrenterne som følge af indvirkningen på priser og fortjeneste.
137. I nogle tilfælde vil en vurdering af vækstraten på det pågældende produktmarked i EØS ikke være en fyldestgørende målestok for, hvilke virkninger støtten vil få — det gælder navnlig, hvis markedet er globalt. I sådanne tilfælde vil Kommissionen se på støttens virkninger for de pågældende markedsstrukturer og især risikoen for fortrængning af EØS-producenter.

138. Ved vurderingen af, om der består en betydelig markedsstyrke, vil Kommissionen tage hensyn til, hvilken position på markedet støttemodtageren havde over en vis periode før støtten, og hvilken position virksomheden ventes at få efter investeringens afslutning. Kommissionen vil således tage hensyn til støttemodtagerens markedsandel såvel som konkurrenternes markedsandele og til andre relevante faktorer, f.eks. markedets struktur, hvor den vil se på koncentrationsgraden på markedet, eventuelle adgangsbarrierer ⁽⁴⁷⁾, købermagt ⁽⁴⁸⁾ og hindringer for ekspansion eller udtræden.

3.7.4.2. Scenarie 2-situationer (placeringsbeslutning)

139. Hvis den kontrafaktiske analyse tyder på, at investeringen uden støtten ville være blevet foretaget et andet sted (scenarie 2), som med hensyn til det pågældende produkt tilhører det samme geografiske marked, og hvis støtten er proportionel, vil resultatet i relation til overkapacitet eller betydelig markedsposition i princippet blive det samme, uanset støtten. I sådanne tilfælde er det sandsynligt, at de positive virkninger af støtten opvejer de begrænsede negative virkninger på konkurrencen. Ligger den alternative placering inden for EØS, fokuserer Kommissionen imidlertid især på de negative konsekvenser relateret til den alternative placering, så hvis støtten vil få åbenlyst negative konsekvenser som beskrevet i punkt 121 og 122, kan den ikke anses for forenelig med det indre marked, fordi det er usandsynligt, at de kan opvejes af nogen positive faktorer.

3.7.5. Driftsstøtteordninger

140. Hvis støtten er nødvendig og står i et rimeligt forhold til det fælles mål, der er beskrevet i afsnit 3.2.3, vil de negative virkninger af støtten ofte kunne opvejes af dens positive virkninger. I nogle tilfælde vil støtten imidlertid kunne resultere i en ændring af markedets struktur eller af forholdene i en sektor eller industrigren, der kunne fordreje konkurrencen betydeligt ved at skabe adgangs- eller exitbarrierer, substitutionsvirkninger eller omdirigering af handelsstrømme. I disse tilfælde vil disse negative virkninger normalt ikke kunne opvejes af nogen positive virkninger.

3.8. Gennemsigtighed

141. Medlemsstaterne skal på et centralt websted eller på et separat websted, der indsamler oplysninger fra flere websteder (f.eks. regionale websteder), som minimum offentliggøre følgende information om de anmeldte statsstøtteforanstaltninger: teksten til den anmeldte støtteordning og bestemmelserne om dens gennemførelse, den støttende myndighed, de enkelte støttemodtagere, støttebeløbet pr. modtager og støtteintensiteten. Disse krav gælder for individuel støtte ydet inden for rammerne af anmeldte ordninger og for ad hoc-støtte. Disse oplysninger skal offentliggøres efter vedtagelsen af støtteafgørelsen, opbevares i mindst 10 år og være frit tilgængelige for den almindelige offentlighed ⁽⁴⁹⁾.

4. EVALUERING

142. For yderligere at sikre, at fordrejninger af konkurrencen og samhandelen begrænses, kan Kommissionen kræve, at visse ordninger er tidsbegrænsede (normalt fire år eller mindre) og evalueres som beskrevet i punkt 27.
143. Der vil blive krævet evaluering af ordninger, hvor muligheden for fordrejninger er særligt høj, dvs. at de kan begrænse konkurrencen betydeligt, hvis gennemførelsen af dem ikke evalueres i tide.

⁽⁴⁷⁾ Hindringer for adgangen til markedet omfatter retlige hindringer (i første række intellektuel ejendomsret), besparelser ved stordrift og fokuseret drift samt hindringer for adgangen til net og infrastruktur. Ydes der støtte på et marked, hvor støttemodtageren er en fast etableret markedsaktør, kan eventuelle markedsbarrierer give støttemodtageren en endnu stærkere markedsposition, og dermed yderligere forværre de eventuelle negative virkninger af denne markedsstyrke.

⁽⁴⁸⁾ På et marked med stærke købere er det mindre sandsynligt, at støttemodtageren vil kunne forhøje sine priser over for disse købere.

⁽⁴⁹⁾ Oplysningerne bør således opdateres regelmæssigt (f.eks. hver sjette måned) og være frit tilgængelige.

144. I betragtning af formålet med evalueringen og for at undgå uforholdsmæssige byrder for medlemsstaterne, når der er tale om mindre støttebeløb, gælder dette kun for støtteordninger med store budgetter eller nye karakteristika, eller hvor der ventes betydelige ændringer på markeder, i teknologi eller lovgivning. Evalueringen skal foretages af en sagkyndig, der er uafhængig af den støtteydende myndighed, og på grundlag af en fælles metodologi ⁽⁵⁰⁾, og den skal offentliggøres. Evalueringen skal indsendes til Kommissionen i så god tid, at den kan tage stilling til en eventuel forlængelse af ordningen, og under alle omstændigheder ved ordningens udløb. Evalueringens nærmere omfang og måden, hvorpå den skal gennemføres, fastlægges i afgørelsen om godkendelse af støtteforanstaltningen. Der skal tages hensyn til resultaterne af evalueringen ved enhver efterfølgende støtteforanstaltning med et tilsvarende formål.

5. REGIONALSTØTTEKORT

145. I dette afsnit opstiller Kommissionen kriterierne for identificering af de områder, der opfylder betingelserne i artikel 107, stk. 3, litra a) og c), i TEUF. De områder, der opfylder disse betingelser, og som en medlemsstat ønsker at udpege som a)- eller c)-områder, skal være opført på et regionalstøttekort, som Kommissionen skal have forelagt til godkendelse, før der må ydes regionalstøtte til virksomheder beliggende i de pågældende områder. Desuden skal regionalstøttekortene indeholde angivelse af de tilladte maksimale støtteintensiteter i disse områder.

5.1. Regionalstøtteberettiget befolkningsandel

146. Eftersom ydelse af regionalstøtte sker som en undtagelse fra det generelle statsstøtteforbud i artikel 107, stk. 1, i TEUF, finder Kommissionen, at den samlede befolkning i a)- og c)-områderne i EU må være lavere end befolkningen i de områder, der ikke er udpeget som regionalstøtteberettigede områder. Den samlede befolkningsdækning i de områder, der er opført på regionalstøttekortene, må derfor ligge under 50 % af den samlede befolkning i EU.
147. I regionalstøtteretningslinjerne for 2007-2013 ⁽⁵¹⁾ var a)- og c)-områdernes samlede dækning sat til 42 % af befolkningen i EU-25 (45,5 % af befolkningen i EU-27). Kommissionen er af den opfattelse, at denne indledende samlede befolkningsdækning bør tilpasses, så den afspejler den nuværende vanskelige økonomiske situation i mange medlemsstater.
148. Loftet over a)- og c)-områdernes samlede dækning bør derfor sættes til 46,53 % af befolkningen i EU-27 for perioden 2014-2020 ⁽⁵²⁾.

5.2. Undtagelsesbestemmelsen i artikel 107, stk. 3, litra a)

149. I henhold til artikel 107, stk. 3, litra a), i TEUF kan »støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanligt lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse, samt i de områder, der er nævnt i artikel 349, under hensyn til deres strukturelle, økonomiske og sociale situation« betragtes som forenelig med det indre marked. EU-Domstolen har i denne henseende præciseret, at »anvendelsen af ordene »usædvanlig« og »alvorlig« i artikel [107], stk. 3, litra a), viser, at denne undtagelsesbestemmelse kun angår områder, hvor den økonomiske situation er meget dårlig i forhold til [Unionen] som helhed« ⁽⁵³⁾.

⁽⁵⁰⁾ Kommissionen vil muligvis fastlægge en sådan fælles metodologi.

⁽⁵¹⁾ EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.

⁽⁵²⁾ Dette loft er fastsat på basis af Eurostats befolkningsdata for 2010. Det vil svare til 47,00 % af befolkningen i EU-28 efter Kroatiens tiltrædelse af EU.

⁽⁵³⁾ Dom af 14. oktober 1987 i sag 248/84, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 1987, s. 4036, præmis 19, dom af 14. januar 1997 i sag C-169/95, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1997 I, s. 148, præmis 15 og dom af 7. marts 2002 i sag C-310/99, Italien mod Kommissionen, Saml. 2002 I, s. 2289, præmis 77.

150. Kommissionen finder, at NUTS 2-regioner ⁽⁵⁴⁾ med et bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger på højst 75 % af EU-gennemsnittet ⁽⁵⁵⁾ opfylder betingelserne i artikel 107, stk. 3, litra a), i TEUF.
151. En medlemsstat kan derfor udpege følgende områder som a)-områder:
- a) NUTS 2-regioner med et BNP pr. indbygger i købekraftstandarder (KKS) ⁽⁵⁶⁾ på højst 75 % af gennemsnittet i EU-27 (på basis af gennemsnittet for de seneste tre år, for hvilke der foreligger Eurostatdata ⁽⁵⁷⁾)
 - b) regionerne i den yderste periferi.
152. De støtteberettigede a)-områder er for hver medlemsstat anført i bilag I.

5.3. Undtagelsesbestemmelsen i artikel 107, stk. 3, litra c)

153. I henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner betragtes som forenelig med det indre marked, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Ifølge Domstolen indeholder »undtagelsen i artikel [107], stk. 3, litra c), [...] hjemmel til at fremme udviklingen i bestemte områder, uden at de i artikel [107], stk. 3, litra a), nævnte økonomiske betingelser behøver at være opfyldt, mens det dog er en forudsætning, at den herved ydede støtte ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.« Bestemmelsen indeholder hjemmel for Kommissionen til at tillade støtte, der har til formål at fremme den økonomiske udvikling i områder i en medlemsstat, hvor den økonomiske situation er dårligere end det nationale gennemsnit« ⁽⁵⁸⁾.
154. Loftet over c)-områdernes samlede befolkningsdækning i EU (»c)-dækningen«) fastlægges ved at trække befolkningen i de regionalstøtteberettigede a)-områder i EU fra det loft over den samlede dækning, der er fastsat i punkt 148.
155. Der findes to kategorier af c)-områder:
- c) områder, der opfylder bestemte på forhånd opstillede betingelser, og som en medlemsstat derfor kan udpege som c)-områder uden at skulle fremlægge yderligere dokumentation herfor (»prædefinerede c)-områder«)
 - d) områder, som en medlemsstat efter eget skøn kan udpege som c)-områder, når den kan godtgøre, at de opfylder bestemte socioøkonomiske kriterier (»ikkeprædefinerede c)-områder«).

⁽⁵⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 31/2011 af 17. januar 2011 om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) (EUT L 13 af 18.1.2011, s. 3). De data, der er anvendt i disse retningslinjer, er baseret på NUTS-nomenklaturen fra 2010.

⁽⁵⁵⁾ Henvisningen til områder med et BNP pr. indbygger på under 75 % af [fællesskabs-]gennemsnittet blev indført i Kommissionens meddelelse om metoden for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte (EFT C 212 af 12.8.1988, s. 2).

⁽⁵⁶⁾ Ved alle efterfølgende henvisninger til BNP pr. indbygger i disse retningslinjer skal BNP forstås som BNP målt i KKS.

⁽⁵⁷⁾ Disse data dækker perioden 2008-2010. I alle efterfølgende henvisninger til BNP pr. indbygger i forhold til gennemsnittet i EU-27 er dataene baseret på gennemsnittet af Eurostats regionaldata for 2008-2010.

⁽⁵⁸⁾ Dom af 14. oktober 1987 i sag 248/84, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 1987, s. 4036, præmis 19.

5.3.1. *Prædefinerede c)-områder*

5.3.1.1. *Specifik c)-dækningskvote for prædefinerede c)-områder*

156. Kommissionen finder, at en medlemsstat må have en tilstrækkelig c)-dækning for at kunne udpege regioner, som på regionalstøttekortet for årene 2011-2013 var opført som a)-områder ⁽⁵⁹⁾, som c)-områder.
157. Kommissionen finder også, at en medlemsstat må have en tilstrækkelig c)-dækning for at kunne udpege tyndt befolkede områder som c)-områder.
158. Følgende områder vil derfor blive betragtet som prædefinerede c)-områder:

e) tidligere a)-områder: NUTS 2-regioner, der er udpeget som a)-områder i perioden 2011-2013 ⁽⁶⁰⁾

f) tyndt befolkede områder: NUTS 2-regioner med under 8 indbyggere pr. km² og NUTS 3-regioner med under 12,5 indbyggere pr. km² (baseret på oplysninger fra Eurostat om befolkningstæthed for 2010).

159. Den specifikke dækningskvote for prædefinerede c)-områder er fastsat i bilag I for hver medlemsstat. Den specifikke dækningskvote må kun bruges til udpegelse af prædefinerede c)-områder.

5.3.1.2. *Udpegelse af prædefinerede c)-områder*

160. En medlemsstat kan udpege de i punkt 158 omhandlede prædefinerede c)-områder som c)-områder.
161. Hvad angår tyndt befolkede områder, bør medlemsstaterne i princippet udpege NUTS 2-regioner med under 8 indbyggere pr. km² eller NUTS 3-regioner med under 12,5 indbyggere pr. km². En medlemsstat kan dog udpege dele af NUTS 3-områder med under 12,5 indbyggere pr. km² eller andre områder, der grænser op til disse NUTS 3-områder, når disse områder har under 12,5 indbyggere pr. km², og udpegelsen af dem ikke fører til en overskridelse af den i punkt 160 nævnte specifikke dækningskvote.

5.3.2. *Ikkeprædefinerede c)-områder*

5.3.2.1. *Metode til fordeling blandt medlemsstaterne af befolkningsandele for ikkeprædefinerede c)-områder*

162. Loftet over de ikkeprædefinerede c)-områders samlede dækning i EU fastlægges ved at trække befolkningen i de regionalstøtteberettigede a)-områder og de prædefinerede c)-områder fra det loft over den samlede dækning, der er fastsat i punkt 148. Den ikkeprædefinerede c)-dækning fordeles blandt medlemsstaterne ved at benytte metoden i bilag II.

⁽⁵⁹⁾ Listen over a)-områder blev ændret i 2011 (se Kommissionens meddelelse om revision af støttestatus og -lofter for »statistisk virkning«-regionerne for perioden 1.1.2011-31.12.2013 (EUT C 222 af 17.8.2010, s. 2)).

⁽⁶⁰⁾ Da de tidligere a)-områder er udpeget på grundlag af NUTS 2-regionerne i NUTS-nomenklaturen fra 2003, er det kun de regioner, der er udpeget som a)-områder i perioden 2011-2013, der kan være prædefinerede c)-områder, uanset de ændringer, der følger af NUTS-nomenklaturen fra 2006 eller NUTS-nomenklaturen fra 2010 for disse regioner.

5.3.2.2. Sikkerhedsnet og minimumbefolkningsdækning

163. For at tage højde for vanskelighederne i de medlemsstater, der er blevet hårdest ramt af den økonomiske krise, finder Kommissionen ikke, at den samlede dækning for hver enkelt af de medlemsstater, der modtager finansiel støtte i medfør af mekanismen for mellemfristet finansiel støtte til medlemsstater uden for euroområdet, jf. Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ⁽⁶¹⁾, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) ⁽⁶²⁾, den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM) ⁽⁶³⁾ eller den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) ⁽⁶⁴⁾, skal reduceres i forhold til perioden 2007-2013.
164. For at sikre kontinuiteten i regionalstøttekortene og give alle medlemsstaterne et mindstemål af handlefrihed finder Kommissionen, at ingen medlemsstat bør miste over halvdelen af sin samlede dækning i forhold til perioden 2007-2013, og at der for alle medlemsstater bør gælde en minimumbefolkningsdækning.
165. Derfor fraviges det samlede dækningsloft, som er nævnt i punkt 148, og c)-dækningen for den enkelte berørte medlemsstat øges efter behov, således at:
- a) den samlede a)- og c)-dækning for hver af de medlemsstater, der på vedtagelsesdatoen for disse retningslinjer modtager finansiel støtte i medfør af mekanismen for mellemfristet finansiel støtte til medlemsstater uden for euroområdet, EFSF, EFSM eller ESM, ikke bliver beskåret i forhold til perioden 2007-2013
 - b) den samlede a)- og c)-dækning for hver af de berørte medlemsstater ikke reduceres med mere end 50 % i forhold til perioden 2007-2013 ⁽⁶⁵⁾
 - c) hver medlemsstat har en befolkningsdækning på mindst 7,5 % af sin samlede population ⁽⁶⁶⁾.
166. De ikkeprædefinerede c)-områders dækning, med sikkerhedsnet og minimumsbefolkningsdækning, er for hver medlemsstat fastsat i bilag I.

5.3.2.3. Udpegelse af ikkeprædefinerede c)-områder

167. Kommissionen finder, at de kriterier, medlemsstaterne lægger til grund for udpegelsen af c)-områder, bør afspejle de forskellige situationer, hvor det kan være berettiget at yde regionalstøtte. Disse kriterier bør derfor tilgodese visse socioøkonomiske, geografiske og strukturelle problemer, som typisk findes i c)-områder, og give tilstrækkelig sikkerhed for, at ydelsen af regionalstøtte ikke vil påvirke samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

⁽⁶¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

⁽⁶²⁾ Se <http://www.efsf.europa.eu/about/legal-documents/index.htm>

⁽⁶³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

⁽⁶⁴⁾ Traktaten om den europæiske stabilitetsmekanisme.

⁽⁶⁵⁾ Dette element af sikkerhedsnettet gælder Cypern og Luxembourg.

⁽⁶⁶⁾ Denne minimumbefolkningsdækning gælder Nederlandene.

168. Medlemsstaterne kan således udpege ikkeprædefinerede c)-områder fastlagt efter følgende kriterier som c)-områder:
- a) Kriterium 1: sammenhængende områder med mindst 100 000 indbyggere ⁽⁶⁷⁾ i NUTS 2- eller NUTS 3-regioner med
 - et BNP pr. indbygger, der svarer til eller ligger under gennemsnittet i EU-27, eller
 - en ledighedsprocent på mindst 115 % af det nationale gennemsnit ⁽⁶⁸⁾.
 - b) Kriterium 2: NUTS 3-regioner med under 100 000 indbyggere og
 - et BNP pr. indbygger, der svarer til eller ligger under gennemsnittet i EU-27, eller
 - en ledighedsprocent på mindst 115 % af det nationale gennemsnit.
 - c) Kriterium 3: øer eller sammenhængende områder karakteriseret ved en tilsvarende geografisk isolation (f.eks. halvøer eller bjergområder) med
 - et BNP pr. indbygger, der svarer til eller ligger under gennemsnittet i EU-27 ⁽⁶⁹⁾, eller
 - en ledighedsprocent på mindst 115 % af det nationale gennemsnit ⁽⁷⁰⁾, eller
 - under 5 000 indbyggere.
 - d) Kriterium 4: NUTS 3-regioner eller dele af NUTS 3-regioner, der udgør sammenhængende områder, som støder op til et a)-område eller deler landegrænse med et land uden for EØS eller Den Europæiske Frihandelsorganisation (EFTA).
 - e) Kriterium 5: sammenhængende områder med mindst 50 000 indbyggere ⁽⁷¹⁾, som undergår større strukturændringer eller befinder sig i alvorlig relativ tilbagegang, forudsat at de ikke er beliggende i NUTS 3-regioner eller sammenhængende områder, der opfylder betingelserne for at blive udpeget som prædefinerede områder efter kriterium 1-4 ⁽⁷²⁾.

⁽⁶⁷⁾ Denne befolkningstærskel reduceres til 50 000 indbyggere i medlemsstater med en dækning for ikkeprædefinerede områder på under 1 mio. indbyggere eller til 10 000 indbyggere for medlemsstater med en befolkning på under 1 mio. indbyggere.

⁽⁶⁸⁾ Ledighedsprocenten bør beregnes på basis af de nationale statistikmyndigheders regionale data med brug af gennemsnittet for de seneste tre år, som der foreligger data for (på tidspunktet for anmeldelsen af regionalstøttekortet). Medmindre andet er angivet i disse retningslinjer, beregnes ledighedsprocenten i forhold til det nationale gennemsnit på dette grundlag.

⁽⁶⁹⁾ Medlemsstaterne kan, når de skal afgøre, om øer eller sammenhængende områder har et BNP pr. indbygger, der svarer til eller ligger under EU-27-gennemsnittet, basere sig på data fra deres nationale statistikkontorer eller andre anerkendte kilder.

⁽⁷⁰⁾ Medlemsstaterne kan, når de skal afgøre, om øer eller sammenhængende områder har en ledighedsprocent på mindst 115 % af det nationale gennemsnit, basere sig på data fra deres nationale statistikkontorer eller andre anerkendte kilder.

⁽⁷¹⁾ Denne befolkningstærskel reduceres til 25 000 indbyggere i medlemsstater med en dækning for ikkeprædefinerede c)-områder på under 1 mio. indbyggere, til 10 000 indbyggere i medlemsstater med en samlet befolkning på under 1 mio. indbyggere eller til 5 000 indbyggere for øer eller sammenhængende områder karakteriseret ved en tilsvarende geografisk isolation.

⁽⁷²⁾ For så vidt angår kriterium 5, skal den enkelte medlemsstat dokumentere, at de gældende betingelser er opfyldt, ved at sammenligne de pågældende områder med situationen i andre områder i den pågældende medlemsstat eller i andre medlemsstater på basis af socioøkonomiske indikatorer såsom statistikker over erhvervsstrukturer, arbejdsmarkedstal, statistikker over husholdninger og uddannelse samt andre tilsvarende indikatorer. Medlemsstaten kan i forbindelse hermed basere sig på data fra sit nationale statistikkontor eller andre anerkendte kilder.

169. Hvad angår kriterierne i punkt 169, skal begrebet sammenhængende områder forstås som hele LAU 2-områder ⁽⁷³⁾ (lokale administrative enheder på niveau 2) eller grupper af hele LAU 2-områder ⁽⁷⁴⁾. En gruppe LAU 2-områder anses for at udgøre et sammenhængende område, hvis hvert område i gruppen har en administrativ grænse til fælles med et andet område i gruppen ⁽⁷⁵⁾.

170. Om den tilladte befolkningsdækning for hver medlemsstat er overholdt, afgøres på basis af det nationale statistikkontors seneste data om den samlede fastboende befolkning i de pågældende områder.

5.4. Maksimale støtteintensiteter ved regional investeringsstøtte

171. Kommissionen finder, at de maksimale støtteintensiteter for regional investeringsstøtte bør fastsættes under hensyntagen til arten og omfanget af udviklingsforskellene mellem de forskellige regioner i EU. De tilladte støtteintensiteter bør derfor være højere i a)-områder end i c)-områder.

5.4.1. Maksimale støtteintensiteter i a)-områder

172. Støtteintensiteterne i a)-områder må ikke overstige:

- a) 50 % i bruttosubventionsækvivalent i NUTS 2-regioner med et BNP pr. indbygger på højst 45 % af EU-27-gennemsnittet
- b) 35 % i bruttosubventionsækvivalent i NUTS 2-regioner med et BNP pr. indbygger på mellem 45 % og 60 % af EU-27-gennemsnittet
- c) 25 % i bruttosubventionsækvivalent i NUTS 2-områder med et BNP pr. indbygger på over 60 % af EU-27-gennemsnittet.

173. De maksimale støtteintensiteter, der er fastsat i punkt 172, kan forhøjes med op til 20 procentpoint i områder i den yderste periferi, hvor BNP pr. indbygger udgør højst 75 % af gennemsnittet for EU-27, eller med op til 10 procentpoint i andre regioner i den yderste periferi.

5.4.2. Maksimale støtteintensiteter i c)-områder

174. Støtteintensiteten må ikke overstige:

- a) 15 % i BSÆ i tyndt befolkede områder og i NUTS 3-regioner eller dele af NUTS 3-regioner, som deler en landegrænse med et land uden for EØS eller EFTA
- b) 10 % i BSÆ i ikkeprædefinerede c)-områder.

175. I de tidligere a)-områder kan støtteintensiteter på 10 % i BSÆ forhøjes med op til 5 procentpoint fra 1. juli 2014 til 31. december 2017.

176. Hvis et c)-område grænser op til et a)-område, kan den maksimale støtteintensitet i de NUTS 3-regioner eller de dele af NUTS 3-regioner inden for det c)-område, som grænser op til a)-området, efter behov forhøjes, således at forskellen i støtteintensitet mellem de to områder ikke kommer til at overstige 15 procentpoint.

⁽⁷³⁾ Medlemsstaten kan basere sig på LAU 1-områder i stedet for LAU 2-områder, hvis LAU 1-områderne har en befolkning, der er mindre end befolkningen i det LAU 2-område, de indgår i.

⁽⁷⁴⁾ Medlemsstaten kan imidlertid udpege dele af et LAU 2-område (eller LAU 1-område), forudsat at befolkningen i det pågældende LAU-område er større end den minimumbefolkning, der kræves for sammenhængende områder efter kriterium 1 eller 5 (inkl. de reducerede befolkningstærskler for disse kriterier), og forudsat at befolkningen i de pågældende dele af dette LAU-område udgør mindst 50 % af den minimumbefolkning, der kræves efter det relevante kriterium.

⁽⁷⁵⁾ Hvis der er tale om øer, omfatter administrative grænser søgrænser mellem øen og andre administrative enheder i den berørte medlemsstat.

5.4.3. Øgede støtteintensiteter for SMV

177. De maksimale støtteintensiteter, der er fastsat i punkt 5.4.1 og 5.4.2, kan forhøjes med op til 20 procentpoint for små virksomheder eller med op til 10 procentpoint for mellemstore virksomheder ⁽⁷⁶⁾.

5.5. Anmeldelse og forenelighedserklæring

178. Efter disse retningslinjers offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* skal hver medlemsstat anmelde ét samlet regionalstøttekort gældende fra 1. juli 2014 til 31. december 2020 til Kommissionen. Alle anmeldelser skal indeholde oplysninger om de punkter, der er angivet i formularen i bilag III.

179. Kommissionen vil undersøge alle anmeldte regionalstøttekort ud fra disse retningslinjer og træffe en afgørelse om godkendelse af regionalstøttekortet for den pågældende medlemsstat. Hvert regionalstøttekort offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og vil udgøre en integrerende del af disse retningslinjer.

5.6. Ændringer

5.6.1. Befolkningsreserve

180. En medlemsstat kan på eget initiativ beslutte at oprette en reserve af national befolkningsdækning bestående af forskellen mellem det af Kommissionen fastsatte loft over befolkningsdækningen for den pågældende medlemsstat og den dækning ⁽⁷⁷⁾, de på dens regionalstøttekort udpegede a)- og c)-områder repræsenterer.

181. En medlemsstat, der har besluttet at oprette en sådan reserve, kan til enhver tid benytte reserven til at opføre nye c)-områder på sit regionalstøttekort, indtil den er nået op på sin nationale dækning. Medlemsstaten kan i forbindelse hermed basere sig på de seneste socioøkonomiske data fra Eurostat, sit nationale statistikkontor eller andre anerkendte kilder. Befolkningen i de pågældende c)-områder beregnes på grundlag af de befolkningsdata, der blev lagt til grund ved opstillingen af det oprindelige regionalstøttekort.

182. Medlemsstaten skal underrette Kommissionen, hver gang den påtænker at bruge sin befolkningsreserve til at tilføje nye c)-områder, før sådanne tilføjelser gennemføres.

5.6.2. Midtvejsrevision af c)-områder

183. I juni 2016 ⁽⁷⁸⁾ vil Kommissionen fastslå, om der er nogen af de NUTS II-regioner ⁽⁷⁹⁾, som ikke står opført som a)-områder i disse retningslinjers bilag I, der har et BNP pr. indbygger på under 75 % af gennemsnittet i EU-28, og udsende en meddelelse om resultatet af denne analyse. På det tidspunkt vil Kommissionen fastslå, om disse identificerede områder kan blive støtteberettigede i henhold til artikel 107, stk. 3, litra a), i TEUF, og angive niveauet for den støtteintensitet, der svarer til deres BNP pr. indbygger. Hvis disse identificerede områder udpeges som enten prædefinerede c)-områder eller som ikkeprædefinerede c)-områder på landets regionalstøttekort som godkendt af

⁽⁷⁶⁾ De øgede støtteintensiteter for SMV gælder ikke støtte til store investeringsprojekter.

⁽⁷⁷⁾ Se bilag I.

⁽⁷⁸⁾ I forbindelse hermed vil Kommissionen bruge de seneste data om BNP pr. indbygger på NUTS 2-niveau på grundlag af treårgennemsnittet fra Eurostat.

⁽⁷⁹⁾ Defineret på grundlag af den NUTS-nomenklatur, der var gældende på revideringstidspunktet.

Kommissionen i henhold til disse retningslinjer, justeres procentsatsen for den specifikke c)-dækning, jf. bilag I, i overensstemmelse hermed. Kommissionen vil offentliggøre ændringerne i bilag I. En medlemsstat kan i perioden fra 1. januar 2017 til 31. december 2020 ændre listen over c)-områder i sit regionalstøttekort inden for rammerne af sin justerede specifikke c)-dækning⁽⁸⁰⁾. Disse ændringer må ikke repræsentere over 50 % af medlemsstatens justerede c)-dækning.

184. Med henblik på at ændre listen over c)-områder kan medlemsstaten basere sig på data om BNP pr. indbygger og ledighedsprocent fra Eurostat, det nationale statistikkontor eller anden anerkendt kilde og i forbindelse hermed lægge gennemsnittet for de seneste tre år, hvor der foreligger sådanne tal (på tidspunktet for anmeldelsen af det ændrede regionalstøttekort), til grund. Befolkningen i de pågældende c)-områder beregnes på grundlag af de befolkningsdata, der blev lagt til grund ved opstillingen af det oprindelige regionalstøttekort.
185. Medlemsstaten skal underrette Kommissionen om de ændringer i landets regionalstøttekort, der følger af inkluderingen af yderligere a)-områder og udskiftningen af c)-områder, før de iværksættes og senest 1. september 2016.

6. REGIONALSTØTTEREGLERNES ANVENDELSESOMRÅDE

186. Kommissionen forlænger regionalstøtteretningslinjerne for 2007-2013⁽⁸¹⁾ og meddelelsen om kriterier til brug for tilbundsgående undersøgelser af regionalstøtte til større investeringsprojekter⁽⁸²⁾ indtil den 30. juni 2014.
187. De regionalstøttekort, der er godkendt på grundlag af regionalstøtteretningslinjerne for 2007-2013, udløber den 31. december 2013. Den overgangsperiode på seks måneder, der er fastlagt i artikel 44, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning (GBER)⁽⁸³⁾, gælder derfor ikke regionalstøtteordninger, der er iværksat på grundlag af GBER. For at kunne yde regionalstøtte efter den 31. december 2013 på grundlag af de eksisterende gruppefritagne ordninger opfordres medlemsstaterne til at anmelde forlængelse af regionalstøttekortene i så god tid, at Kommissionen kan nå at godkende forlængelsen af kortene inden den 31. december 2013. Som nævnt i den tilsvarende kommissionsafgørelse udløber de godkendte ordninger, der er baseret på regionalstøtteretningslinjerne for 2007-2013, i de fleste tilfælde i slutningen af 2013. Forlængelser af disse ordninger skal anmeldes til Kommissionen i tide.
188. Kommissionen vil anvende principperne i disse retningslinjer ved vurdering af foreneligheden af al regionalstøtte, der skal tildeles efter den 30. juni 2014. Regionalstøtte, der tildeles ulovligt, og regionalstøtte, der skal tildeles efter den 31. december 2013 og inden den 1. juli 2014, bliver vurderet i overensstemmelse med statsstøtteretningslinjerne for 2007-2013.
189. Eftersom de skal stemme overens med regionalstøttekortet, kan anmeldelser af regionalstøtteordninger eller regionalstøtte, der skal tildeles efter den 30. juni 2014, ikke betragtes som fuldstændige, før Kommissionen har truffet en afgørelse om godkendelse af regionalstøttekortet for den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er beskrevet i afsnit 5.5. I princippet vil Kommissionen derfor først behandle anmeldelser af regionalstøtteordninger, der skal finde anvendelse efter den 30. juni 2014, eller anmeldelser af individuel støtte, der skal ydes efter dette tidspunkt, når den har truffet en afgørelse om godkendelse af regionalstøttekortet for den pågældende medlemsstat.

⁽⁸⁰⁾ Det justerede befolkningsloft vil blive beregnet ud fra de befolkningsdata, der blev lagt til grund for udarbejdelsen af det oprindelige regionalstøttekort.

⁽⁸¹⁾ EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.

⁽⁸²⁾ EUT C 223 af 16.9.2009, s. 3.

⁽⁸³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) (EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3).

190. Gennemførelsen af disse retningslinjer vil efter Kommissionens opfattelse føre til betydelige ændringer af reglerne for regionalstøtte i EU. I lyset af den ændrede økonomiske og sociale situation i EU synes der desuden at være behov for at undersøge, om alle de forskellige regionalstøtteordninger, herunder såvel investerings- som driftsstøtteordninger, fortsat er berettigede og effektive.
191. Kommissionen foreslår derfor medlemsstaterne følgende passende foranstaltninger i henhold til artikel 108, stk. 1, i TEUF:
- a) Medlemsstaterne begrænser anvendelsen af alle eksisterende ikkegruppefritagne regionalstøtteordninger og alle regionalstøttekort til støtte, der skal tildeles senest den 30. juni 2014
 - b) Medlemsstaterne ændrer andre eksisterende horisontale støtteordninger, der åbner mulighed for særlig behandling af støtte til projekter i støtteberettigede områder, således at det sikres, at støtte, der ydes efter den 30. juni 2014, stemmer overens med det regionalstøttekort, der er gældende på tidspunktet for støttens tildeling
 - c) Medlemsstaterne bekræfter senest den 31. december 2013 deres accept af ovenstående foranstaltninger.

7. **RAPPORTERING OG OVERVÅGNING**

192. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 skal medlemsstaterne indsende årsrapporter til Kommissionen.
193. Medlemsstaterne skal give Kommissionen oplysninger om al individuel støtte på over 3 mio. EUR, der ydes inden for rammerne af en støtteordning, i det format, der er fastlagt i bilag VI og inden for 20 arbejdsdage fra datoen for tildeling af støtten.
194. Medlemsstaterne skal udfærdige detaljerede fortegnelser over alle støtteforanstaltninger. Disse fortegnelser skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om betingelserne vedrørende støtteberettigede omkostninger og de maksimale støtteintensiteter er overholdt. Fortegnelserne skal gemmes i ti år fra støttetildelingstidspunktet og skal udleveres til Kommissionen efter anmodning.

8. **REVISION**

195. Kommissionen kan beslutte at ændre disse retningslinjer på et hvilket som helst tidspunkt, hvis det skulle vise sig nødvendigt af konkurrencepolitiske årsager eller af hensyn til andre EU-politikker og internationale forpligtelser eller af anden gyldig grund.
-

BILAG I

Regionalstøttedækning for hver medlemsstat i perioden 2014-2020

Belgien	NUTS-region	BNP pr. indbygger ⁽¹⁾	Procentdel af den nationale befolkning ⁽²⁾
Prædefinerede c)-områder (tidligere a)-områder)	BE32 Prov. Hainaut	77,33	12,06 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	17,89 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	29,95 %

Bulgarien	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	BG31 Северозападен/Severozapaden	27,00	11,88 %
	BG32 Северен централен/Severen tsentralen	29,33	12,06 %
	BG33 Североизточен/Severoiztochen	36,33	13,08 %
	BG34 Югоизточен/Yugoiztochen	36,00	14,75 %
	BG41 Югозападен/Yugozapaden	74,33	28,05 %
	BG42 Южен централен/Yuzhen tsentralen	30,00	20,19 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	100,00 %

Tjekkiet	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	CZ02 Střední Čechy	73,00	11,95 %
	CZ03 Jihozápad	69,33	11,50 %
	CZ04 Severozápad	64,33	10,87 %
	CZ05 Severovýchod	65,67	14,36 %
	CZ06 Jihovýchod	73,33	15,86 %
	CZ07 Střední Morava	64,67	11,72 %
	CZ08 Moravskoslezsko	68,00	11,83 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	88,10 %

Danmark	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	7,97 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	7,97 %

⁽¹⁾ Målt i KKS, treårsgennemsnit for 2008-2010 (EU-27 = 100).

⁽²⁾ Baseret på Eurostats befolkningsdata for 2010.

Tyskland	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Prædefinerede c)-områder (tidligere a)-områder)	DE40 Brandenburg (*)	81,67	1,37 %
	DE80 Mecklenburg-Vorpommern	80,00	2,01 %
	DED2 Dresden	86,00	1,99 %
	DED4 Chemnitz	81,33	1,88 %
	DEE0 Sachsen-Anhalt (*)	81,67	1,89 %
	DEG0 Thüringen	78,67	2,74 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	13,95 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	25,85 %

(*) Kun den del af DE40 Brandenburg, der svarer til den tidligere NUTS 2-region DE41 Brandenburg – Nordost, og den del af DEE0 Sachsen-Anhalt, der svarer til de tidligere NUTS 3-regioner DEE1 Dessau og DEE3 Magdeburg (jf. NUTS-nomenklaturen for 2003), betragtes som prædefinerede c)-områder. Tyskland kan ved anmeldelsen af sit regionalstøttekort og for at fremme den midtvejsrevision på NUTS 2-niveau, der er omtalt i afsnit 5.6.2 i disse retningslinjer, beslutte at udpege alle NUTS 2-regionerne i DE40 Brandenburg og DEE0 Sachsen-Anhalt som prædefinerede c)-områder, forudsat at den procentdel af landets befolkning, som er tilovers til ikkeprædefinerede c)-områder, reduceres i overensstemmelse hermed.

Estland	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	EE00 Eesti	65,00	100,00 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	100,00 %

Irland	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	51,28 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	51,28 %

Grækenland	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	EL11 Ανατολική Μακεδονία, Θράκη/Anatoliki Makedonia, Thraki	68,00	5,36 %
	EL12 Κεντρική Μακεδονία/Kentriki Makedonia	72,33	17,29 %
	EL14 Θεσσαλία/Thessalia	69,33	6,51 %
	EL21 Ήπειρος/Ipeiros	63,33	3,17 %
	EL23 Δυτική Ελλάδα/Dytiki Ellada	65,00	6,59 %
	EL25 Πελοπόννησος/Peloponnisos	74,00	5,22 %
	EL41 Βόρειο Αιγαίο/Voreio Aigaio	75,00	1,77 %

Prædefinerede c)-områder (tidligere a)-områder)	EL13 Δυτική Μακεδονία/Dytiki Makedonia	83,67	2,59 %
	EL22 Ιόνια Νησιά/Ionia Nisia	82,67	2,07 %
	EL43 Κρήνη/Kriti	83,33	5,42 %
Prædefinerede c)-områder (tyndtbefolkede områder)	EL243 Ευρυτανία/Evrytania		0,17 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	43,84 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020			100,00 %

Spanien	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	ES43 Extremadura	70,67	2,35 %
	ES70 Canarias	87,33	4,55 %
Prædefinerede c)-områder (tidligere a)-områder)	ES11 Galicia	91,33	5,94 %
	ES42 Castilla-La Mancha	82,33	4,43 %
	ES61 Andalucía	78,00	17,88 %
Prædefinerede c)-områder (tyndtbefolkede områder)	ES242 Teruel	—	0,31 %
	ES417 Soria	—	0,20 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	33,00 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	68,66 %

Frankrig	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	FR91 Guadeloupe	60,67	0,69 %
	FR92 Martinique	73,67	0,61 %
	FR93 Guyane	52,33	0,36 %
	FR94 Réunion	68,00	1,27 %
	Saint-Martin (*)	:	:
	Mayotte (*)	:	:
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	21,24 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	24,17 %

(*) Saint Martin og Mayotte er områder i den yderste periferi, men ikke med i NUTS-nomenklaturen fra 2010, da deres administrative status blev ændret ved fransk lov i henholdsvis 2007 og 2011. For at beregne den maksimale støtteintensitet i disse to områder i den yderste periferi kan Frankrig basere sig på data fra sit nationale statistikkontor eller andre anerkendte kilder.

Italien	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	ITF3 Campania	65,67	9,64 %
	ITF4 Puglia	67,67	6,76 %
	ITF5 Basilicata	72,67	0,97 %
	ITF6 Calabria	66,67	3,32 %
	ITG1 Sicilia	67,33	8,34 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	5,03 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	34,07 %

Cypern	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	50,00 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	50,00 %

Letland	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	LV00 Latvija	55,33	100,00 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	100,00 %

Litauen	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	LT00 Lietuva	61,33	100,00 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	100,00 %

Luxembourg	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	8,00 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	8,00 %

Ungarn	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	HU21 Közép-Dunántúl	56,33	10,96 %
	HU22 Nyugat-Dunántúl	62,67	9,96 %
	HU23 Dél-Dunántúl	44,33	9,44 %
	HU31 Észak-Magyarország	40,00	12,02 %
	HU32 Észak-Alföld	41,00	14,87 %
	HU33 Dél-Alföld	42,67	13,13 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	6,33 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	76,71 %

Malta	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Prædefinerede c)-områder (tidligere a)-områder)	MT00 Malta	83,67	100,00 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	100,00 %

Nederlandene	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	7,5 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	7,5 %

Østrig	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	25,87 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	25,87 %

Polen	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	PL11 Łódzkie	55,00	6,65 %
	PL21 Małopolskie	51,33	8,65 %
	PL22 Śląskie	64,33	12,15 %
	PL31 Lubelskie	40,67	5,64 %
	PL32 Podkarpackie	40,67	5,51 %
	PL33 Świętokrzyskie	46,33	3,32 %
	PL34 Podlaskie	43,67	3,11 %
	PL41 Wielkopolskie	62,67	8,94 %
	PL42 Zachodniopomorskie	52,67	4,43 %
	PL43 Lubuskie	51,00	2,65 %
	PL51 Dolnośląskie	65,33	7,53 %
	PL52 Opolskie	49,00	2,70 %
	PL61 Kujawsko-Pomorskie	50,67	5,42 %
	PL62 Warmińsko-Mazurskie	44,33	3,74 %
	PL63 Pomorskie	57,33	5,85 %
Prædefinerede c)-områder (tidligere a)-områder)	PL12 Mazowieckie	96,00	13,70 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	100,00 %

Portugal	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	PT11 Norte	63,67	35,19 %
	PT16 Centro (PT)	66,00	22,36 %
	PT18 Alentejo	72,33	7,06 %
	PT20 Região Autónoma dos Açores	74,33	2,31 %
	PT30 Região Autónoma da Madeira	104,00	2,33 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	15,77 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	85,02 %

Rumænien	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	RO11 Nord-Vest	42,33	12,68 %
	RO12 Centru	45,00	11,77 %
	RO21 Nord-Est	29,33	17,30 %
	RO22 Sud-Est	37,67	13,09 %
	RO31 Sud – Muntenia	39,33	15,21 %
	RO41 Sud-Vest Oltenia	35,67	10,45 %
	RO42 Vest	52,00	8,94 %
Prædefinerede c)-områder (tidligere a)-områder)	RO32 București – Ilfov	113,00	10,56 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	100,00 %

Slovenien	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	SI01 Vzhodna Slovenija	71,67	52,92 %
Prædefinerede c)-områder (tidligere a)-områder)	SI02 Zahodna Slovenija	104,00	47,08 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	100,00 %

Slovakiet	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	SK02 Západné Slovensko	68,33	34,37 %
	SK03 Stredné Slovensko	58,67	24,87 %
	SK04 Východné Slovensko	49,67	29,24 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	88,48 %

Finland	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Prædefinerede c)-områder (tyndtbefolkede områder)	FI1D1 Etelä-Savo	—	2,89 %
	FI1D2 Pohjois-Savo	—	4,63 %
	FI1D3 Pohjois-Karjala	—	3,09 %
	FI1D4 Kainuu	—	1,54 %
	FI1D5 Keski-Pohjanmaa	—	1,27 %
	FI1D6 Pohjois-Pohjanmaa	—	7,34 %
	FI1D7 Lappi	—	3,42 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	1,85 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	26,03 %

Sverige	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
Prædefinerede c)-områder (tyndtbefolkede områder)	SE312 Dalarnas län	—	2,94 %
	SE321 Västernorrlands län	—	2,58 %
	SE322 Jämtlands län	—	1,35 %
	SE331 Västerbottens län	—	2,75 %
	SE332 Norrbottens län	—	2,64 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	12,26 %

Det Forenede Kongerige	NUTS-region	BNP pr. indbygger	Procentdel af den nationale befolkning
a)-områder	UKK3 Cornwall and the Isles of Scilly	72,67	0,86 %
	UKL1 West Wales and The Valleys	69,67	3,05 %
Prædefinerede c)-områder (tyndtbefolkede områder)	UKM61 Caithness & Sutherland and Ross & Cromarty	—	0,15 %
	UKM63 Lochaber, Skye & Lochalsh, Arran & Cumbrae and Argyll & Bute	—	0,16 %
	UKM64 Eilean Siar (Western Isles)	—	0,04 %
Ikkeprædefinerede c)-områder	—	—	22,79 %
Samlet befolkningsdækning 2014-2020	—	—	27,05 %

BILAG II

Metode til fordeling blandt medlemsstaterne af ikkeprædefineret c)-dækning

Kommissionen vil fastlægge den ikkeprædefinerede c)-dækning for hver medlemsstat på følgende måde:

- 1) For hver medlemsstat vil Kommissionen identificere de NUTS 3-regioner i medlemsstaten, som ikke er beliggende i nogen af følgende områder:
 - støtteberettigede a)-områder anført i bilag I
 - tidligere a)-områder anført i bilag I
 - tyndt befolkede områder anført i bilag I.
- 2) Blandt de NUTS 3-regioner, den har defineret på trin 1, vil Kommissionen identificere de områder, der har enten
 - et BNP pr. indbygger ⁽¹⁾, der højst svarer til den nationale afvigelsestærskel for BNP pr. indbygger ⁽²⁾, eller
 - en ledighedsprocent ⁽³⁾, der mindst svarer til den nationale afvigelsestærskel for ledighedsprocenten ⁽⁴⁾, eller som mindst udgør 150 % af det nationale gennemsnit, eller
 - et BNP pr. indbygger, der højst udgør 90 % af gennemsnittet i EU-27, eller
 - en ledighedsprocent på mindst 125 % af gennemsnittet i EU-27.
- 3) Den ikkeprædefinerede c)-dækning for medlemsstat *i* (A_i) beregnes efter følgende formel (udtrykt i % af befolkningen i EU-27):

$$A_i = p_i / P \times 100$$

hvor:

p_i er befolkningen ⁽⁵⁾ i de NUTS 3-regioner i medlemsstat *i*, der er identificeret på trin 2.

P er summen af befolkningen i de NUTS 3-regioner i EU-27, der er identificeret på trin 2.

⁽¹⁾ Alle data om BNP pr. indbygger, der henvises til i dette bilag, er baseret på gennemsnittet for de sidste tre år, for hvilke der foreligger Eurostat-data, dvs. årene 2008-2010.

⁽²⁾ Den nationale afvigelsestærskel for BNP pr. indbygger for medlemsstat *i* (TG_i) beregnes efter følgende formel (udtrykt i % af det nationale BNP pr. indbygger):

$$(TG)_i = 85 \times ((1 + 100/g_i)/2)$$

hvor g_i er BNP pr. indbygger i medlemsstat *i*, i % af gennemsnittet for EU-27.

⁽³⁾ Alle data om ledighed, der henvises til i dette bilag, er baseret på gennemsnittet for de sidste tre år, for hvilke der foreligger Eurostat-data, dvs. årene 2010-2012. Disse data indeholder imidlertid ikke oplysninger på NUTS 3-niveau, og derfor benyttes ledighedsdata for den NUTS 2-region, som disse NUTS 3-regioner er beliggende i.

⁽⁴⁾ Den nationale afvigelsestærskel for ledighedsprocenten i medlemsstat *i* (TU_i) beregnes efter følgende formel (udtrykt i % af den nationale ledighedsprocent):

$$(TU)_i = 115 \times ((1 + 100/u_i)/2)$$

hvor u_i er den nationale ledighedsprocent i medlemsstat *i*, i % af gennemsnittet for EU-27.

⁽⁵⁾ Befolkningstallene for NUTS 3-regioner baseres på de befolkningsdata, Eurostat lagde til grund for beregningen af det regionale BNP pr. indbygger for 2010.

BILAG III

Formular til oplysninger om regionalstøttekort

- 1) Medlemsstaterne skal give oplysninger om hver af følgende kategorier af områder, i det omfang de foreslås opført på regionalstøttekortet:
 - a)-områder
 - tidligere a)-områder
 - tyndtbefolkede områder
 - ikkeprædefinerede c)-områder udpeget på grundlag af kriterium 1
 - ikkeprædefinerede c)-områder udpeget på grundlag af kriterium 2
 - ikkeprædefinerede c)-områder udpeget på grundlag af kriterium 3
 - ikkeprædefinerede c)-områder udpeget på grundlag af kriterium 4
 - ikkeprædefinerede c)-områder udpeget på grundlag af kriterium 5.
 - 2) For hver kategori skal den pågældende medlemsstat give følgende oplysninger om hvert område:
 - identifikation af området (på basis af områdets NUTS 2- eller NUTS 3-regionskode, LAU 2- eller LAU 1-kode for områder, der udgør et sammenhængende område, eller anden officiel betegnelse for de pågældende administrative enheder)
 - den foreslåede støtteintensitet for området i perioden 2014-2020 eller, for tidligere a)-områder, i perioderne 2014-2017 og 2018-2020 (med angivelse af eventuel stigning i støtteintensiteten i henhold til punkt 173, 175 eller 176 og 177)
 - den samlede fastboende befolkning i området, jf. punkt 170.
 - 3) For de tyndt befolkede områder og ikkeprædefinerede områder, der udpeges på grundlag af kriterium 1-5, skal medlemsstaten fremlægge fyldestgørende dokumentation for, at hver af de gældende betingelser i punkt 161 og punkt 168-170 er opfyldt.
-

BILAG IV

Definition af stålsektoren

I disse retningslinjer forstås ved »stålsektoren« alle aktiviteter i forbindelse med produktion af et eller flere af nedennævnte produkter:

- b) råjern og ferrolegeringer: råjern til fabrikation af stål, støbejern og andre råjernsorter, spejljern og kulstofholdigt ferromangan, andre ferrolegeringer ikke indbefattet
- c) råprodukter og halvfabrikata af jern, almindeligt stål og specialstål: flydende stål, støbt eller ikke i ingots, herunder ingots bestemt til smedning af halvfabrikata: blooms, billets, brames, slabs, varmtvalsede pladeemner i ruller, heri ikke indbefattet fremstilling af flydende støbestål i små og middelstore støberier
- d) varmtbehandlede produkter af jern, stål eller specialstål: skinner, sveller, underlagsplader og lasker, bjælker, svære profiler og stænger på 80 mm og derover, spunsvæggjern, stænger og profiler på under 80 mm samt fladjern på under 150 mm, valstråd, rørrundstål og rørfirkantstål, varmtvalsede bånd (herunder bånd til fremstilling af rør), varmtvalsede plader på 3 mm og derover (med eller uden overtræk), universalplader på 150 mm og derover, heri ikke indbefattet tråd og trådprodukter, blanke stænger og støbte produkter af jern
- e) koldtvalsede færdigprodukter: hvidblik, forblyede plader, sortblik, galvaniserede plader og andre plader forsynet med overtræk, koldtvalsede plader, transformator- og dynamoblik, bånd bestemt til fremstilling af hvidblik, koldtvalsede plader, i ruller eller som plade
- f) rør: alle sømløse stålrør, svejste stålrør med en diameter på over 406,4 mm.

Definition af kunstfibersektoren

I disse retningslinjer forstås ved »kunstfibersektoren«:

- g) ekstrudering/teksturering af alle generiske typer fiber og garn fremstillet på basis af polyester, polyamid, akryl eller polypropylen uden hensyntagen til deres endelige anvendelse, eller
 - h) polymerisation (herunder polykondensation), når den er integreret med ekstruderingen på produktionsmaskinplan, eller
 - i) enhver anden industriproces forbundet med samtidig installation af ekstruderings-/tekstureringskapacitet hos den potentielle støttemodtager eller hos en anden virksomhed i samme koncern, og som i forbindelse med denne specifikke erhvervsaktivitet normalt er integreret med denne kapacitet på produktionsmaskinplan.
-

BILAG V

Ansøgningsformular til regional investeringsstøtte

1. Oplysninger om støttemodtageren:

- Navn, hjemstedsadresse, hovedaktivitetssektor (NACE-kode)
- Erklæring om, at virksomheden ikke er kriseramt som defineret i rammebestemmelserne for kriseramte virksomheder
- Erklæring, hvor det specificeres, hvilken støtte (såvel de minimis-støtte som statsstøtte) virksomheden inden for de seneste tre år har modtaget til andre projekter i samme NUTS 3-region som den, hvor den nye investering gennemføres. Erklæring, hvor det specificeres, hvilken regionalstøtte virksomheden har modtaget eller vil modtage til samme projekt fra andre støtteydende myndigheder
- Erklæring, hvor det specificeres, om virksomheden har nedlagt samme type eller en lignende aktivitet inden for EØS inden for de to år, der går forud for datoen for denne ansøgningsformular
- Erklæring, hvor det specificeres, om virksomheden har til hensigt at nedlægge en sådan aktivitet på tidspunktet for støtteansøgningen inden for en periode på to år efter, at den investering, der skal støttes, er gennemført.

2. Oplysninger om det projekt eller den aktivitet, hvortil støtten ydes:

- Kort beskrivelse af projektet/aktiviteten
- Kort beskrivelse af de forventede positive virkninger i det pågældende område (f.eks. antal skabte eller fastholdte arbejdspladser, forsknings-, udviklings- og innovationsaktiviteter, uddannelsesaktiviteter, klynge dannelse)
- Relevant retsgrundlag (nationalt eller EU-retsgrundlag eller begge dele)
- Projektets/aktivitetens planlagte begyndelses- og afslutningstidspunkt
- Projektets gennemførelsessted(er)

3. Oplysninger om projektets/aktivitetens finansiering:

- Investerings- og andre omkostninger, costbenefitanalyse for anmeldte støtteforanstaltninger
- Samlede støtteberettigede omkostninger
- Støttebeløb, der er nødvendigt for at gennemføre projektet/aktiviteten
- Støtteintensitet

4. Oplysninger om behovet for støtte og dens forventede virkninger:

- Kort beskrivelse af behovet for støtte og dens virkninger for investerings- eller placeringsbeslutningen Alternativ investering eller placering af investeringen, såfremt der ikke ydes støtte, skal angives
 - Erklæring om, at støttemodtageren ikke har indgået nogen bindende aftale med kontrahenter om gennemførelse af projektet.
-

BILAG VI

Formular til oplysninger til Kommissionen, jf. punkt 193

Sag nr.		
Medlemsstat		
Støttetildelende myndighed	Navn	
	Websted	
Støttemodtagerens navn, moms-nummer og koncerntilhørsforhold		
Type af støttemodtager	SMV	
	Stor virksomhed	
Region, hvor investeringen/aktiviteten placeres	Regionens navn (NUTS ⁽¹⁾)	Regionalstøttestatus ⁽²⁾
Erhvervssektor(er), som støttemodtageren driver forretning i	NACE Rev. 2 og kort beskrivelse	
Støtteelement angivet som det fulde beløb i national valuta ⁽³⁾		
Støtteinstrument ⁽⁴⁾	Tilskud/rentetilskud	
	Lån/tilbagebetalingspligtige forskud/tilbagebetalingspligtige tilskud	
	Garanti (evt. med henvisning til Kommissionens afgørelse ⁽⁵⁾)	
	Skattefordel eller skattefritagelse	
	Andet (præciseres)	
Støttetidspunkt	dd.mm.åååå	
Målet med støtten		
Retsgrundlag , herunder gennemførelsesbestemmelserne og den støtteordning, inden for hvis rammer støtten eventuelt ydes		

⁽¹⁾ Iflg. NUTS — den fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder. Regionen specificeres typisk på niveau 2.

⁽²⁾ Artikel 107, stk. 3, litra a), i TEUF (status »A«), artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF (status »C«), ikkestøttede områder, dvs. områder, der ikke er regionalstøtteberettigede (status »N«).

⁽³⁾ Bruttosubventionsækvivalenter (BSÆ) eller, ved risikofinansieringsordninger, det offentlige investeringsbeløb.

⁽⁴⁾ Hvis støtten ydes via flere støtteinstrumenter, skal støttebeløbet for det enkelte støtteinstrument angives.

⁽⁵⁾ Hvor det er relevant, skal der henvises til Kommissionens afgørelse om godkendelse af metoden til beregning af bruttosubventionsækvivalenter.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA